

Vol.12 (1) 2015

Revista de
**Cirurgia Ortopèdica
i Traumatologia**

Òrgan Oficial de la Societat Catalana de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia

HISTÒRIA DE LA SCCOT

LES NOSTRES ARRELS

*75 anys de la Societat Catalana
de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia*

JOAN VALENTI I ARDANUY

ÍNDEX

Pròleg	5
Presentació del llibre Fermín Aramburo	7
1. Introducció	9
2. La SCCOT, del passat al present	11
2.1. La fundació de la SCCOT en temps de tresbals (1931-1939)	11
- L'associacionisme científic català i l'Acadèmia de Ciències mèdiques	11
- La manca d'especialització universitària en COT i la fundació	11
- La sanitat i l'autonomia catalana	16
- L'impacte de la Guerra Civil	16
- Els nostres pioners	17
2.2. La represa de les activitats (1939-1966)	19
- Els temps de silenci	19
- La refundació de la ACOT	19
- La modernització econòmica i el model centralista de sanitat pública	21
- El reconeixement acadèmic de l'especialitat	22
- La vida associativa. Presidents	23
2.3. Els inicis de la SCCOT i els temps de transició (1966-1979)	27
- Els canvis polítics i el context socio-sanitari	27
- Els inicis de la SCCOT i les activitats societàries. Presidents	28
2.4. Els reptes de l'actualització científica i el servei al país en el marc de l'autonomia catalana (1979-1988)	32
- Presidents	34
3. La SCOOT contemporània (1988-2007)	37
Presidents, Membres d'Honor i Llibre d'Actes	39
Les sessions mensuals	39
La revista i la pàgina web	45
Els cursos de formació	47
Els Congressos	49
4. La projecció més enllà de Catalunya i la descentralització	59
Les relacions amb la resta de l'estat espanyol	59
Les relacions internacionals	61
El Congrés de la SICOT a Barcelona de 1957	61
El Congrés de la EFORT a Barcelona de 1997	62
La descentralització	62
La creació de la Secció de la SCCOT a Girona	62
Les reunions dels traumatòlegs d'Hospitals Comarcals	63
Relacions amb altres Societats	63
5. Epíleg	65
Juntes Directives	66

PRÒLEG

La Societat Catalana de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia, després de les troballes realitzades, poden dir que és una de les més antigues de la nostra especialitat, a banda d'algunes europees i de la internacional SICOT.

Aquesta constatació ha estat per mi una gran satisfacció després d'estirar del fil de la nostra història a través de tots els documents que he pogut consultar. És evident que això no hagués estat possible sense la visió i empena dels que hem anomenat " els nostres pioners" . A ells des del record el nostre agraïment.

En aquest llibre no he pretès fer una exhaustiva recopilació de tots els esdeveniments científics realitzats pels companys de la SCCOT durant els 75 anys passats des de la nostra fundació, però sí que quedés constància de tot el que he pogut trobar. És per això que des d'aquestes paraules demano disculpes pels oblitats que pugui haver fet de la forma més involuntària. Espero que dintre d'uns anys algun company pugui posar al dia el futur de la nostra Societat i esmenar les possibles manques i errades que es trobin en aquest llibre.

Voldria agrair, en primer lloc, la col·laboració i recolze que per part de l'ACMCB, la nostra casa, i en particular dels presidents, J. Ramis i J.A. Bombí, han donat en aquest projecte.

També al COMB i al nostre president M.Bruguera per l'ajuda en la recerca, historials i fotos que en tot moment m'han facilitat.

Ha estat bàsica la labor de les persones que han treballat estretament amb mi per fer possible aquest llibre. La meua secretària, Conxita Barrieras, per la seva constància en incorporar totes les dades, que no sempre per ordre, anàvem trobant. A Olga Mestres, secretària de l'ACMCB, pels seus ànims, assessorament i ajuda. També a Núria Assens, secretària de Direcció del COMB, per les facilitats que m'ha donat en la recerca d'historials i documents que m'han fet molt agradable aquests estudis.

L'amiga Cèlia Cañellas m'ha fet senzill el que em semblava impossible, ordenant, des- triant i donant sentit a les coses interessants i importants.

A tots els companys de la Societat que m'han ajudat aportant els seus historials, programes, anècdotes i comentaris, en especial a J.L. Escayola, A. Vives i A. Fernández Sabaté. Als dos presidents i amics que van començar a fer possible aquestes pàgines, R. Viladot i J.M. Saló, i sobretot als dos que amb la seva constància m'han ajudat a polir aquest llibre, F. Aramburo i J.M. Amorós.

A banda aportem en CD les dades detallades de les col·laboracions dels membres de la Societat, actes i activitats portades a terme sota els auspicis de la SCCOT.

Espero que aquest repàs a 75 anys sigui un emotiu record als que han fet possible la creació i desenvolupament de la nostra Societat Catalana de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia i un estímul per tots els seus membres a continuar en la línia d'enaltiment humà i progrés científic.

Joan Valentí Ardanuy

PRESENTACIÓ

Són 75 anys. Aquesta xifra representa un sentit màgic. Té el valor d'un metall com el platí; i sempre és una puntuació prou significativa en tota validació. La Societat Catalana d'Ortopèdia i Traumatologia, (SCCOT), ha arribat, el 27 de març d'enguany, al seu 75 aniversari. En el present llibre, es trobaran moltes i variades situacions que són expressió d'un temps i d'un país, com diu la cançó.

Catalunya ha gaudit des de fa molts anys d'una rica experiència d'associacionisme científic lligat a la medicina. No hem d'oblidar que quan els canons de la guerra contra els Estats Units tronaven (1898) i esdevenien les accions violentes de la "Setmana Tràgica" de 1909, a Catalunya existia des de feia anys l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears fundada el 1878. La inquietud dels metges per crear plataformes pròpies de debat científic fou paral·lel amb l'empenta social i política que portà a la progressiva presa de consciència nacional. No en va Catalunya és l'única regió de l'Estat on es constitueix la Mancomunitat sobre la base del Decret Reial que promulga la unió de les Diputacions Provincials l'any 1914, sota la Presidència d'Enric Prat de la Riba. L'ofensiva centralista de la Dictadura de Primo de Rivera no callà aquestes veus i veiem que la fundació de la SCCOT té lloc en el carrer de Santa Anna, poques setmanes abans de la declaració, per F. Macià, de la república catalana, el 14 d'abril de 1931.

Observen doncs, que la societat científica està immersa en mig d'esdeveniments polítics de gran transcendència. En la lectura d'aquest llibre podrem observar no sols història, sinó formes d'entendre la nostra especialitat, des dels seus inicis en la Societat Catalana de Cirurgia, fins a la seva estructura actual.

Las distintes etapes que ha presentat la formació resten ben reflectides i reconegudes amb figures senyeres de la nostra especialitat.

Voldria fer palès el fet important de la projecció dels membres de la Societat en el món científic de l'Estat espanyol i europeu. La Fundació de la Sociedad Española de Cirugía Ortopédica y Traumatología (SECOT), el 6 de juliol de 1935, al carrer Esparteros de Madrid, és un exemple d'aquesta vocació participativa generosa.

Un element comú ha estat sempre, menys en períodes molt concrets, la preocupació per la formació continuada.

I per no estendre més, voldria agrair a les persones que han mantingut viva la història de la SCCOT, el disposar del llibre d'Actes que gelosament ha guardat en J.L. Escayola, les aportacions històriques i docents de l'A. Fernández Sabaté i l'esforç de J. Valentí que ha estat un investigador seriós en aprofundir en els orígens. Ha parlat, escrit, ha fet contactes

en tots els nivells. El resultat, encara que només sigui com una petita mostra, és aquest llibre. Les nostres arrels.

A tots els membres de la SCCOT i a ell pel seu esforç, el nostre agraïment.

Un dels regals més importants de la meua vida professional ha estat poder celebrar el 75 aniversari i impulsar i animar al J. Valentí a seguir la seva tasca, que avui es veu reconeguda.

Barcelona, juliol del 2007.

F. Aramburo

1. INTRODUCCIÓ

Sovint diem que les circumstàncies condueixen a que els fets es realitzin. Això probablement ha propiciat que puguem feu-vos a mans aquest llibre que intenta donar una visió del què ha estat i el què és la SCCOT.

Breument us diré que em vaig interessar en la nostra història des de l'any 2000 quan els successius mandats dels presidents Ramon Viladot Pericé i Josep M. Saló Orfila em van encarregar de portar la secretaria i vaig intentar recopilar tota la documentació de que disposàvem fins aquell moment.

El meu interès en la Societat m'havia fet participar des de 1985 com vocal en les Juntes presidides per Felipe Bastos Mora i Jaume Roca Burniol. El interès per la nostra història va sorgir casualment, tot i endreçant els arxius, amb la troballa de la necrològica de Ramon San Ricart, mort l'any 1955. En aquest recordatori Lluís Ribó Rius evocava la participació del difunt, de Joaquim Riba i d'ell mateix en la constitució de la Societat Catalana de Cirurgia Ortopèdica l'any 1931. Llavors, per primera vegada, vaig constatar que la nostra entitat tenia un passat que fins aleshores desconeixiem.

SUPLEMENTO DE "ANALES DE MEDICINA"

Boletín de Información

SECRETARIA GENERAL
DE LA
ACADEMIA DE CIENCIAS MEDICAS

Secretario General Dr. M. GARRIGA ROCA

Via Layetana, 31 - Junio 1955 - Barcelona - N.º 6

El Dr. Ramón San Ricart

Por la premura del tiempo con que se nos ha perdido esta nota necrológica, forzosamente tendremos que limitarnos a trazar un breve perfil biográfico del que fué ilustre compañero y buen amigo nuestro, doctor don Ramón SAN RICART.

La granadaña de la Muerte, que de un tiempo a esta parte muestra cierta preferencia para la clase médica, según súbitamente, la vida de nuestro compañero, el pasado domingo, día 22, a las seis de la mañana. Tenía el finado 73 años de edad, pero su entusiasmo y optimismo para el trabajo y la vida de relación profesional, le daban una cierta apariencia juvenil.

Con la muerte del doctor SAN RICART, desaparece una de las figuras más interesantes de aquella generación médica barcelonesa que, formada en las enseñanzas de los Robert, Esquerdo, Farjás, Cardenal y Carulla, adquirieron una sólida base clínica, que tanto les valió para

captar, más adelante, todos los progresos de la medicina y cirugía moderna.

Personalmente, SAN RICART, se entregó desde los comienzos de la carrera, a una disciplina muy severa, y al mismo tiempo que se procuraba su sustento material, sobresalía en las pruebas de curso de una manera brillante y terminaba sus estudios con las mejores notas y el Premio Extraordinario. Tales cualidades fueron apreciadas por sus maestros Carulla y Cardenal, distinguiéndolo, el primero como ayudante suyo particular y premiándole el segundo con su colaboración diaria en la Clínica Quirúrgica. Una dilatada experiencia médico-quirúrgica, fueron los resultados de esta asidua colaboración, distinguiéndose, de una manera especial, en el campo de la cirugía ginecológica, que tan maravillosamente profesaba el eminente don Salvador CARDENAL. Pero nuestro ilustre desaparecido sentía particular preferencia por los problemas de la cirugía del aparato locomotor, la Cirugía Ortopédica daba sus hallazgos en Europa y SAN RICART no cesó hasta comprobar y estudiar de cerca los avances de esta rama de la cirugía, y para ello no escatimó medio alguno, entrecediéndose unas prolongadas ausencias, para residir en las Clínicas de Kocher, de Volpius, de Lorenz, de Hallsalzy, frecuentando, al mismo tiempo, los Congresos científicos más interesantes. Ello tenía lugar entre los años 1905 y 1912. La Clínica Mayo le recibe en el año 1915, por haber obtenido una pensión para ampliar sus estudios en el extranjero y en la Fundación Rockefeller de Nueva York emprende los estudios sobre el cultivo de tejidos vivos, que tanto le valió más tarde para valorizar los métodos de trasplantes musculares y tendinosos, que entonces empezaban a emplearse en nuestra especialidad.

Mientras, su Clínica particular de la calle Ballester tomaba un auge extraordinario y su figura era cada vez más apreciada dentro y fuera de España. En 1929, junto con eminentes cirujanos ortopedas, funda la Sociedad Internacional de Cirugía Ortopédica y Traumatología, siendo uno de los Vice-presidentes perpetuos de la misma. En 1931, junto con el doctor Riba de Sans y el que esto escribe, funda la Sociedad Catalana de Cirugía Ortopédica de nuestra ciudad, y más tarde interviene también en la fundación de la Sociedad Española de la misma especialidad.

Por albergar y proteger personas de bien en su Clínica, la vesania roja le persigue y puede huir al extranjero, donde procura, en cualquier ocasión, dar a conocer la verdad de España. Terminada la gran tragedia mundial, sale el mismo año 1945 para ponerse en contacto con los elementos de la S. I. C. O. T., a fin de renovar la presencia de nuestra patria en las lides científicas. En el año 1950 renovamos la antigua Sociedad Catalana de Cirugía, bajo la forma de nuestra actual Asociación, como filial de la Academia de Ciencias Médicas. Y, por último, tras continuadas gestiones y no pocas luchas con elementos antiespañoles, logra para nuestra patria la designación de Barcelona como sede del próximo Congreso Internacional de la Especialidad. Y

Per saber-ne més vaig indagar parlant amb les persones que podien conèixer el fet. Al Departament de Justícia em van adreçar a la Delegació del Govern, als vells arxius del " Gobierno Civil " , on es guarda documentació d'abans de la guerra.

Amb un permís especial, que vaig sol·licitar per escrit, se'm va autoritzar per consultar aquest arxiu i, a dir veritat, em resultava difícil orientar-me en la seva catalogació. Va ser la lectura de l'obra de Pere Solà, Història de l'associacionisme català contemporani, editat per la Generalitat de Catalunya l'any 1993, que em va obrir els ulls i em va permetre trobar el número de registre de la nostra entitat al costat d'altres documents de les Societats de Cirurgia, Pediatria, Radiologia, Neurologia i la d'Urologia, que, precisament, té el número de registre a continuació del nostre.

Un cop documentats els orígens vaig completar la informació amb els papers dels nostres arxius i la lectura exhaustiva de les publicacions: el Butlletí editat per l'ACMCB durant els anys 1955-1975 i els Annals de l'ACMCB on des del començament fins l'any 2004 són el lloc de publicació dels treballs de tots els traumatòlegs que han volgut publicar les seves experiències exposades prèviament a les sessions fetes a l'Acadèmia. La Revista de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia des del 2004, és la publicació pròpia de la nostra Societat. També, a altres fonts es poden trobar les dades consultades, remarcant de forma especial la consulta directa o bé a amics o familiars dels membres de les diferents Juntes.

Amb tot aquest material que he pogut trobar he confeccionat i il·lustrat aquests 75 anys d'història de la nostra societat. Aquesta informació la trobareu per una banda en el CD que recull exhaustivament tota la tasca científica realitzada durant aquests anys, complementada amb reculls gràfics que m'han arribat, i a les pàgines següents.

2. LA SCCOT, DEL PASSAT AL PRESENT

2-1. LA FUNDACIÓ DE LA SCCOT EN TEMPS DE TRASBALS (1931 A 1939)

L'associacionisme científic català i l'Acadèmia de Ciències mèdiques.

Quan es fundà la Societat Catalana de Cirurgia Ortopèdica, embrió de l'actual, la SCCOT, l'associacionisme mèdic català havia fet ja una llarga trajectòria. En sobresortia l'existència des de 1878 de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears. Aquesta entitat possibilità la divulgació de les novetats en les pràctiques mèdiques mitjançant la publicació dels Annals. El seu àmbit geogràfic i l'ús de la llengua catalana en la seva revista científica des de 1907 donen constància de la voluntat dels metges de contribuir en el progressiu moviment de conscienciació de catalanitat. En aquest sentit és important destacar la participació de metges en el procés de consolidació de la identitat política contemporània de Catalunya com D. Martí Julià i J. Aiguader. Els estudiants de medicina també s'agruparen des de 1915 en l'Agrupament Escolar i des de 1929 iniciaren el seu Butlletí propi independent dels Annals.

La progressiva importància de l'especialització dins la medicina en general portà des de les primeres dècades de segle a la fundació de societats com la de Psiquiatria (1911), Otorinolaringologia, el mateix any, Dermatologia i Sifilografia (1915), i a continuació l'Oftalmològica (1925), Radiologia i Electrologia (1926), Obstetrícia i Ginecologia (1927) i Urologia (1929).

La supressió de la Mancomunitat i el fre important a les llibertats de Catalunya no va frenar les activitats de l'ACMM que a partir de 1926 encetà la publicació de la sèrie de Monografies Mèdiques a més de la continuïtat dels Annals.

L'any 1931 la integració de la Societat de Pediatria al si de l'ACMM serveix de model i nucli catalitzador per a la integració d'altres societats d'especialitats mèdiques de Catalunya. L'Acadèmia es converteix en una societat de societats.

La manca d'especialitat universitària i la fundació de la SCCO.

Durant anys, la nostra especialitat es desenvolupava en els serveis generals de cirurgia on els fracturats eren considerats com un apèndix, tal i com ho comenta Joaquim Trias Pujol en el pròleg del llibre de Böhler " Técnica del tratamiento de las fracturas ", traduït al castellà per Francisco Jimeno Vidal. No existia especialització universitària. El tractament de les fractures era confiat als metges més joves i amb menys experiència, sense que l'atenció per part del Cap de Servei fos tan sols d'una forma excepcional, ja que aquest estava pendent en i per grans i aparatoses intervencions, amb resultats, de vegades, qüestionables i finals tràgics.

L'atenció als malalts traumàtics es feia a través dels pocs hospitals que existien a Barcelona, el Clínic i el de la Santa Creu i Sant Pau, i hi havia un notable desfasament entre el marc universitari oficial de l'Hospital Clínic i les inquietuds dels metges d'avantguarda a l'aguait de les noves aportacions. La necessitat de modernització era evident i s'intentava complementar la formació amb estades a l'estranger, on destacaven les universitats d'Europa central, Alemanya i Viena, sovint potenciades pels ajuts de la *Junta de Ampliación de estudios*, per aprendre dels professors Vulpius a Heidelberg, Lorenz a Viena i Bielsky a Berlín.

La fundació de la Societat Internacional de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia l'any 1929 a París va ser sens dubte un estimul perquè alguns d'aquests metges poguessin disposar d'una entitat que els servís per identificar millor l'especialitat que aquí encara no gaudia de reconeixement universitari acadèmic. La participació en la reunió fundacional de Ramon San Ricart demostra la seva inquietud per estar en contacte amb els col·legues europeus. Aquests metges, formats en l'ortopèdia infantil o d'adults i especialitzats a l'estranger essent portadors de novadores pràctiques, foren els que impulsaren la creació de la Societat Catalana de l'especialitat, la primera SCCO.

Els estatuts van ser presentats el 17 de març de 1931 i l'acta de constitució es va incloure en el registre d'entitats del Govern Civil, el 23 de març de 1931, signada per Emili Rosca, tota la Junta i S. Izaguirre.

Estatuts: Els primers de 1931 són:

Això succeïa tres setmanes abans de les eleccions del 14 de abril de 1931 i la proclamació de la República.

L'aprovació per part del Governador José Márquez Caballero, està datada el dia 27 i inscrita el dia 28, "para atenerse al precepto legal art. 4º de la Ley de Asociaciones de 30 de junio de 1887".

L'acte de constitució, del que deixa constància la primera acta, es celebrà a Barcelona, al carrer de Santa Anna 28 1er, seu del Col·legi de Metges de Barcelona, aleshores presidit per Josep Tarruella Albareda, que havia sigut cofundador i redactor en cap (1907) de la revista Annals de Medecina (1907) i secretari i president de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques (1910-1912), i que donà el seu suport per impulsar la nova entitat (Quadre del president del Col·legi).

Edifici del carrer Santa Anna 28.

Assistiren a la reunió els membres de la Junta i Severino Izaguirre, quedant aquesta formada per Joaquín Riba de Sanz, President; Ramon San Ricart, Vicepresident; Luis Ribó Rius, Secretari; Mariano Soler Terol, Vicesecretari; Federico Pell Cuffí, Tresorer i Vocals, Emilio Rocosa i Herminio Castells.

Els objectius reflectits als estatuts es centraven en la celebració de sessions periòdiques, en principi trimestrals, per intercanviar experiències, presentar casos pràctics i facilitar la formació continuada a partir del debat científic, l'actualització a partir de la subscripció a revistes científiques i les relacions amb altres entitats de la mateixa especialitat. La clarividència messiànica dels nostres pioners de traçar aquests objectius ha tingut una continuïtat, fil per randa, fins avui.

Per poder fer front a les necessitats derivades d'aquestes activitats en la primera reunió s'acordà pagar una quota de 40 pessetes anuals.

Durant aquests primers anys i fins la guerra civil, diversos membres de la Societat participaren en el VII i VIII Congressos de Metges de Llengua Catalana els anys 1932 i 1936. El 1932, coincidint amb els 25 anys de la publicació en català dels Annals de Medecina, es fa un llistat de totes les publicacions fetes a Catalunya des del 1821 i de tots els treballs publicats als Annals des del 1907 al 1931. Aquí, a la part de Cirurgia, podem trobar-hi molts companys coneguts per la seva dedicació a l'especialitat que presenten articles de COT. Es col·labora en el "Butlletí de l'Agrupament Escolar" .

El novembre de 1932 l'Acadèmia es traslladà al Casal del Metge (Via Laietana, 31), que serà la nova seu del Col·legi de Metges i de l'ACMCB, on es desenvoluparà l'activitat científica fins al 1969.

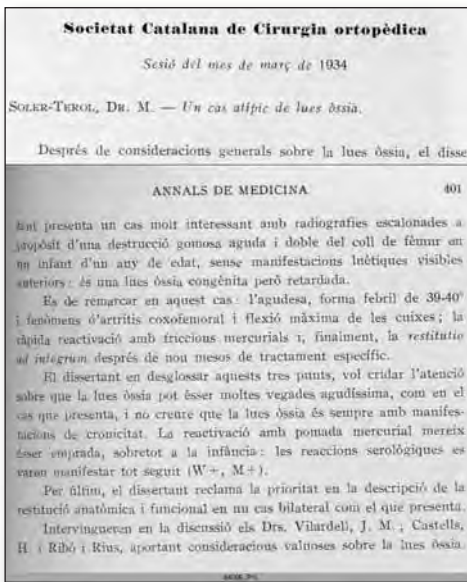
Escuts de la Acadèmia de les primeres èpoques.

Les sales A i B, en horaris que van anar variant, acolliren les sessions. Malauradament no ens queden actes per la qual cosa no tenim constància de les sessions fetes des de 1931 a 1939.

Seu de l'ACM i Laboratori, carrer Portaferrissa i Casal del metge.

L'any 1934 es registra la primera ressenya d'una reunió de la SCCO, publicada als Anns d'aquell any. Es tracta del treball " Un cas atípic de lues òssia" presentat per Mariano Soler i Terol , la primera fita que deixa constància de les sessions de l'entitat.

La sanitat i l'autonomia catalana.

La SCCO inicià la seva existència en un marc de notables canvis polítics. Els resultats de les eleccions del 14 d'abril de 1931 feren néixer en la major part de la població catalana grans esperances. L'establiment de la Generalitat de Catalunya, l'aprovació de l'Estatut el 1932 i l'autonomia que d'aquest es deriva, feia pensar que seria possible una organització de la vida social catalana des de Catalunya.

L'aplicació de l'Estatut obri pas a l'existència de la Universitat Autònoma amb la participació de molts professors que estaven fins aleshores als Hospitals Clínic i de la Santa Creu i Sant Pau. El Degà de la nova Facultat de Medicina va ser J. Trias, professor partidari del mètode pedagògic inductiu del professor Fargas, que realitzava les classes pràctiques amb presència de malalts. Al programa d'estudis s'implanta un primer curs d'assignatures comunes i es realitzaren cursos de postgrau i monogràfics i superiors, entre els que cal destacar el de Tractament de les fractures impartit pel professor J. Trias i l'auxiliar F. Jimeno.

La fundació de la " Sociedad Española de Cirugía Ortopédica y Traumatología " l'any 1935 va ser un altre pas important per la definició de l'especialitat. De la mà d'un grup significatiu de metges catalans es farà la primera Junta. J. Trias Pujol, en serà el president, R. San i Ricart, com a secretari, junt amb J. Trueta Raspall i F. Jimeno i Vidal.

Trueta succeirà, a la mort de Ribas i Ribas el 1936, com un dels caps de serveis quirúrgics de l'Hospital de Santa Creu i Sant Pau i orientarà la seva activitat plenament dedicat a l'aparell locomotor. La seva participació en el 9è Congrés de Cultura Catalana celebrat el 1936, versarà sobre el tema " Aspectes ossis de la hidatidosis " . I des de la secció de Cirurgia i Ortopèdia de l'ACMM serà nomenat per formar part del comitè consultiu de la biblioteca.

Cal destacar la iniciativa d'aquests dos traumatòlegs destacats, J. Trias i J. Trueta, al fundar la revista de Cirurgia de Barcelona l'any 1931. Josep Trueta és nomenat, per la secció de Cirurgia i Ortopèdia, per formar part del comitè consultiu de la biblioteca de l'Acadèmia.

Pel que fa a la sanitat, l'autonomia catalana comportà també la posada en funcionament l'any 1933 del primer pla de regionalització de Catalunya basat en l'estructura comarcal i no per províncies. Es va fer un nou mapa sanitari i es concertà amb la majoria d'hospitals existents que van actualitzar les instal·lacions.

L'impacte de la Guerra Civil.

L'empenta i l'esforç dels governs autonòmics va quedar sotmesa però als daltabaixos polítics i greument afectada per la guerra que va comportar un temps de manca d'activitat de l'especialitat des del punt de vista científic però un impuls inusual i accelerat de la pràctica. La participació de la majoria de traumatòlegs en el camp de batalla en un i altre bàndol i en la organització, treball i tractament dels ferits a la rereguarda va ser molt destacat.

Malauradament la divisió del país va fer que també es produís un esquinçament corporatiu ja que molts companys que van participar el costat republicà en acabar la guerra van haver d'acceptar les noves situacions o exiliar-se, així J. Trias i J. Trueta, que no van tornar fins anys més tard.

L'opció de varis dels membres de la Junta pel bàndol vencedor i la depuració sense sancions de tots ells els va permetre mantenir nominalment l'activitat de l'entitat, sota unes circumstàncies socials i polítiques absolutament diferents dels moments de la fundació.

Els nostres pioners.

No tenim cap referència del perquè van ser aquests ortopedes els que van fundar la nostra Societat però observem que dues són les especialitzacions dels integrants. D'una banda els que es dediquen prioritàriament a la cirurgia ortopèdica infantil a l'Hospital-Asil de Sant Joan de Déu i a l'Asil de Sant Rafael, Riba, Ribó i Pell, i d'altra els que treballen en cirurgia d'adults, San, Soler, Rocosa i Castells.

President: Joaquim Riba de Sanz (Sabadell 1876-Barcelona 1953). Llicenciat el 1900, va especialitzar-se en cirurgia general i ortopèdia. Metge intern de la Clínica del Dr. Cardenal 1900-1906. Metge de la Beneficència Municipal de Barcelona des de 1906. Metge des de 1905 i Director des de 1921 de l'Hospital-Asilo de Sant Joan de Déu i del Sanatori de Calafell. Metge de l'Aliança-Quinta de Salut (per designació) 1920. President de la germania de Sant Cosme i Sant Damià. Impulsor de l'associacionisme de la nostra especialitat va ser membre de la SICOT. El juliol de 1936 consta com president de la SCCO en l'històric professional del Col·legi de Metges.

Vicepresident i President 1950-1955: Ramón San Ricart (Vic 1882-Barcelona 1955). Llicenciat el 1907 amb premi extraordinari. Doctorat el 1926 a Madrid amb la tesi "cultivo de tejidos". Va dedicar-se a la cirurgia infantil ortopèdica. Professor auxiliar de Terapèutica 1907-1916 i metge ajudant a la Clínica Dr. Cardenal 1906-1921. La seva formació s'amplia fent estades als principals santuaris de cirurgia ortopèdica de Europa, Vulpius de Heidelberg, Lorenz de Viena, Biesalsky de Berlín, Nové-Josserand de Lyon, Ombredanne de Paris, Calot de Berk...

El 1915 aconseguí una pensió de la "Junta de Ampliación de Estudios" de Madrid per la Fundació Rockfeller de New York al costat d'Alexis Carrel sobre cultiu de teixits vius i a New Orleans amb R. Matas, també català, fent cirurgia vascular. Torna a Barcelona com cirurgià i després com director de l'Hospital Natzaret (Casa de Caritat on feia cirurgia infantil). Durant la guerra treballa a Sant Sebastià en el "Centro de Recuperación Hospitalaria". Metge numerari de Beneficència Municipal, Cap d'equip de CO i Reparadora de la Mútua

d'accidents d'automòbils general i cirurgià de l'Hospital Militar del Generalísimo. Membre numerari de la Real Acadèmia de Medicina. Vicepresident fundador de la SICOT el 1929. Membre fundador i secretari de la SECOT i vicepresident el 1947, al refundar-se. Membre honorari de l'ACM de Bilbao i de diverses societats especialitzades (SOFC, SOFCOT, Alemanya). Fundador i secretari de redacció de la revista Teràpia.

Secretari: Lluís Ribó Rius (Barcelona 1899-1990). Llicenciat el 1922. S'especialitza en cirurgia infantil i ortopèdia. Estudis a Viena amb Lorenz i Spitz, diplomaturat per la Universitat de Viena el 1924. Obté un permís per anar a París el 1949 de 3 mesos pagats per Fevre (càtedra de Cir. Infantil i Ortopèdia de la Fac. de Medicina) i hi torna el 1953. Metge del Sanatori de St. Joan de Déu de Manresa des de 1931, supernumerari de beneficència municipal i de la Quinta de la Salut de l'Aliança. Inspector municipal de Sanitat. Membre corresponsal de la SOFCOT. Periodista de la Vanguardia fins el 1936 i després al Correo Catalán. Publica monografies, traduccions de tractadistes alemanys en traumatologia, articles i col·laboracions en revistes mèdiques espanyoles. Participa als Congressos d'Estocolm el 1951 i Berna 1954 com secretari de la SCCO.

Vicesecretari: Mariano Soler Terol (Moncada-València 1900-Barcelona 1970). Llicenciat el 1921. S'especialitza en Cirurgia Ortopèdica i tuberculosi òssia. Estudis a Lyon (Michel) i a Viena (Lorenz). Cap de cirurgia del Sanatori Marítim de Sant Josep (Barceloneta) dedicat a la tuberculosi òssia. Capità metge assimilat i director de l'Hospital militar del carrer Tallers. Fugí a França i va fer la guerra al costat nacional passant de tinent a capità metge. Membre de la SOFCOT. Obté permís per anar al Congrés Int. de París el 1951.

Tresorer: Federico Pell Cuffí (Barcelona 1886-1973). Llicenciat el 1908. S'especialitza en cirurgia ortopèdica. Estudis d'ajudant de Vulpus (Heidelberg 1909), Lorenz (Viena 1910) i Bier (Berlin 1911-12). Cirurgià de l'Asil Sant Rafael per malalties i deformitats dels ossos, artropaties, desviacions... Cirurgià Ortopèdic de l'equip Quirúrgic Central del Cos Mèdic de la Beneficència Provincial de la Diputació de Barcelona. Cirurgià ortopèdic i metge honorari de la Casa de Maternitat i Expòsits de Barcelona des de 1913. Tresorer de la Mutual Mèdica.

Vocal: Ermini Castells Fàbrega (Barcelona 1885-1971). Llicenciat el 1911. S'especialitza en la cirurgia ortopèdica i traumatologia. Estudis a la Universitat de Berlín 1911-13. Títol de Doctor per la universitat de Barcelona. Membre de l'Acadèmia i Laboratori i de la Societat de Sant Cosme i Sant Damià. Metge ajudant de l'Hospital Clínic des del 1914. Obté el permís amb certificat del Col·legi de Metges de Barcelona per disposar d'automòbil treballant a l'Hospital Clínic el 1953.

Vocal: Emili Rocosa Palet (Barcelona 1885-1970). Llicenciat el 1911. S'especialitza en cirurgia ortopèdica i malalties dels ossos i articulacions. Estudis de metge intern per oposició en la Facultat de Medicina de Barcelona. Metge dels ferrocarrils de Muntanya a grans pendents (sector Múrcia), metge dels Serveis d'enginyers (denominació roja) de Barcelona. Durant la Guerra Civil treballa amb el grau de capità. Presentat a les autoritats militars i instruit expedient al Jutjat Militar nº 8 és alliberat el 1939.

2-2. LA REPRESA DE LES ACTIVITATS (1939-1966).

Els temps de silenci.

La dictadura franquista representà una abolició de totes les institucions socials i polítiques que poguessin tenir relació amb qualsevol forma d'identitat catalana tant política com científica. La Universitat Autònoma va ser suprimida, s'exercí un control rigorós de les entitats, sotmeses a un marc jurídic i ideològic homogeneïtzador i totalment centralitzat; i la llengua quedà prohibida a l'activitat pública i institucional.

L'evolució de la especialitat que es desenvolupà a tota Europa queda aquí completament estancada. La formació esdevingué un problema greu per la dificultat de sortir del país doncs eren necessaris certificats de bona conducta per poder obtenir permisos per anar a l'estranger i l'aïllament del règim franquista feia difícil l'entrada de personalitats de fora.

La situació sanitària era precària. Els hospitals passaven dificultats importants de finançament i les fundacions hospitalàries depenien dels ajuntaments, diputacions i de les ordres religioses.

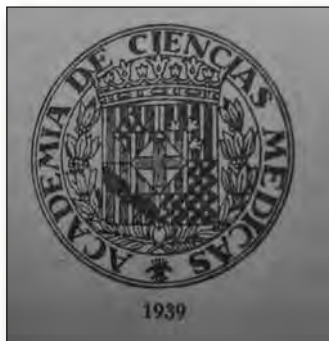
A la ciutat de Barcelona els centres hospitalaris depenien del Ministeri de la Guerra, del de Treball, dos d'Educació i dos de Justícia, Sindicat vertical, sis de l'Església i dotze de Governació (beneficència i obres socials), tots ells en concert amb l'*Instituto Nacional de Previsión*.

A partir de la fi de la Guerra Mundial, la victòria dels aliats contra el feixisme trencà l'alineament del franquisme amb les potències de l'Eix, i s'enceten tímids intents d'institucionalitzar el règim amb millor sintonia amb els nous aires que corrien per Europa. La proclamació del *Fuero de los españoles* i de la *Ley de Sucesión* serviran per intentar homologar la democràcia orgànica en el nou ordre europeu, mantenint els principis de l'autoritarisme i el corporativisme. I sota aquests paràmetres es reprendrà la vida associativa.

La refundació de l'ACOT.

El 1947, repregué la seva activitat la SECOT amb la participació a la Junta de Ramón San Ricart, que en serà vicepresident, Francisco Jimeno Vidal i José M. Vilardell Permanyer, i no

serà fins 1950 que l'Associació de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia (ACOT) de Barcelona comenci a fer les seves activitats amb autonomia al Casal del Metge.

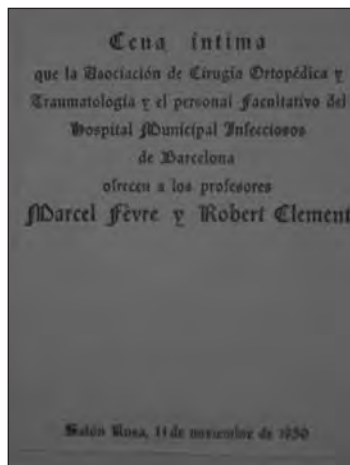
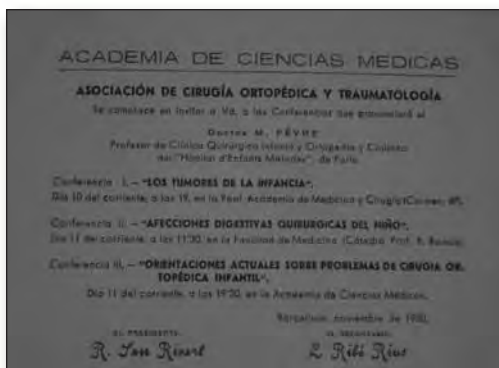
Escut de l'Acadèmia el 1939.

Escut de la Asociación de Cirugía Ortopédica y Traumatología de Barcelona.

Fins aleshores i des de la fi de la guerra, els traumatòlegs de la Societat havien presentat diversos treballs i participat en cursos a través de la Secció de Cirurgia de l'ACMGB.

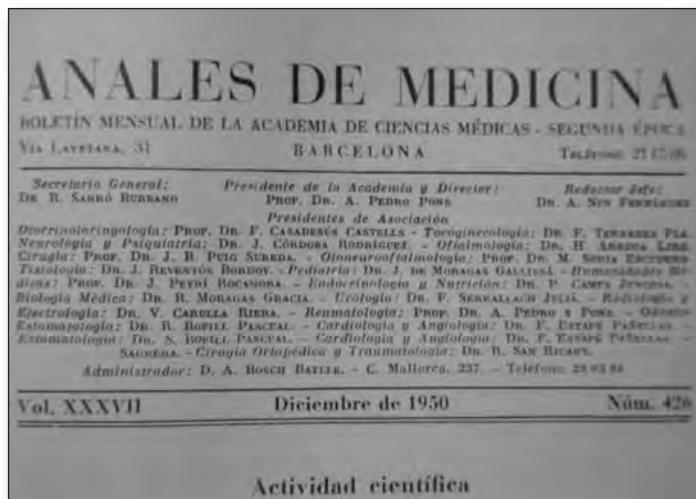
Trobem citada la *Asociación de Cirugía Ortopédica y Traumatología* des de novembre de 1950, en les ressenyes dels actes celebrats amb motiu de la visita a Barcelona dels Professors M. Fèvre i R. Clement de París, consistents en una sessió a la Real Acadèmia de Medicina i Cirurgia del carrer del Carme 47, i altres a la Facultat de Medicina i a l'Acadèmia de Ciències Mèdiques, seguides d'un sopar en honor seu. Totes aquestes celebracions foren organitzades per l'entitat amb l'ajut del personal facultatiu de l'Hospital Municipal d'Infecciosos.

En les referències es cita Ramón San Ricart, com President, i Lluís Ribó Rius, com Secretari, però no sabem amb exactitud quan va tenir lloc la refundació, ni quina va ser la manera de reunir-se ni quins altres membres formaven la nova Junta en la que Marcelo Castells Freixa n'ocupà la vicesecretaria.

La nova legalitat afectà la denominació i l'estructura organitzativa de l'entitat, amb el nom castellanitzat i considerada una associació junt amb les altres associacions de la *Academia de Ciencias Médicas*, també castellanitzada i modificada en el seu funcionament.

La primera referència a l'associació refundada apareix als *Anales de Medicina* en el volum XXXVII de desembre de 1950 publicat en el *Boletín mensual de la Academia de Ciencias Médicas-segunda época* on es relacionen totes les associacions i els seus presidents, la ACOT és la que fa dinou i Ramón San Ricart és el president.

A partir d'aleshores, tan en els *Anales* de l'Acadèmia com en els programes de les sessions, l'activitat comença a ser periòdica.

L'any 1955, a la mort de Ramón San Ricart, José Mª Vilardell Permanyer es convertí en el tercer president. La personalitat del finat va ser un puntal decisiu en la definició de l'especialitat. Home de viva inquietud associativa, és present en la fundació de la SICOT, la SCCO i la SECOT, i impulsor de la celebració del Congrés de la SICOT a Barcelona el 1957.

La modernització econòmica i el model centralista de sanitat pública.

La situació d'Espanya respecte l'estranger comença a obrir-se molt poc a poc en millorar les relacions internacionals del règim. L'entrada als governs de tecnòcrates poten-

cià el desenvolupament econòmic i les noves necessitats socials feren evolucionar la política espanyola, sense que el franquisme abandonés el seu caràcter dictatorial i antidemocràtic.

El desplegament industrial i dels serveis millorà el nivell de vida de la població i es modificaren les expectatives de benestar de la societat. En aquests anys, els automòbils, en especial el SEAT 600, es convertiren en símbols de les noves possibilitats de consum.

Poc a poc, la llengua catalana va poder anar obrint esquerdes en el monolitisme oficial, amb l'edició de llibres i revistes i la divulgació en els medis de masses dels intèrprets de la Nova Cançó.

A mig camí entre els models feixistes i els de l'incipient estat del benestar capitalista, l'estat espanyol plantejà la coordinació dels sistemes d'assegurances de malaltia segons uns criteris unitaris i centralistes, amb la introducció del *Seguro Obligatorio de Enfermedad* (SOE).

Aquesta iniciativa impulsà la creació d'una xarxa nova i moderna d'hospitals de gran qualitat d'esquena als hospitals existents. En aquest context s'inaugurà a Barcelona el 1955 la *Residencia Sanitaria Fco. Franco* a Valle de Hebron i l'any 1956 obriren les portes les de Girona i de Lleida.

El reconeixement acadèmic de l'especialitat.

La situació de l'especialitat era encara poc reconeguda tant a nivell oficial com als hospitals, però poc a poc, l'evolució del món sanitari i les noves necessitats socials donaren impuls al seu desplegament i a la seva homologació acadèmica.

Els passos van ser lents. Des de 1948 funcionà a l'Hospital de l'Esperança el Servei Quirúrgic Municipal d'Urgències i l'any 1955 l'Hospital del Sagrat Cor de Barcelona inaugurà un pavelló d'Ortopèdia i Traumatologia amb Rehabilitació Funcional, portada per diplomades sueques i holandeses.

Els hospitals anaren incorporant traumatòlegs en els seus serveis. L'Hospital de Sant Rafael cridà R. Esteve de Miguel l'any 1954 i posteriorment a A. Viladot el 1968. L'Hospital de Sant Joan de Déu dedicat a la infància també incorpora a R. Esteve de Miguel el 1954 i l'any 1966 la Creu Roja del carrer Dos de Maig de Barcelona contractà J.M. Cañadell, que fou un dels primers metges en obtenir el títol d'especialista en "Ortopedia y Traumatología", que el *Ministerio de Educación y Ciencia* començà a atorgar des de 1965.

L'especialitat estava ja acadèmicament definida i per perfeccionar la pràctica mèdica es fundaren escoles hospitalàries, la primera de les quals va ser la *Escuela de Cirugía Ortopédica* de l'Hospital de Sant Pau dirigida per J.M. Vilardell, que va tenir continuïtat després de la seva mort amb la labor del seu deixeble V. Bosch, que el de 1964 fusionà els serveis de Cirurgia ortopèdica i Traumatologia.

En el terreny de la formació van tenir una dilatada continuïtat, els *Ciclos de Cirugía Ortopédica* organitzats des de 1959 per A.S. Palazzi.

La vida associativa.

Tenim constància de les activitats des de 1955 fins 1966, gràcies al Llibre d'Actes que ha conservat J.Ll. Escayola, que va ser secretari des de 1966 i que, generosament, ens l'ha fet arribar a les mans.

El llibre s'enceta el 24 de novembre de 1955 recordant al president Ramón San Ricart, traspasat des de feia poc i segueix amb referències detallades de les renovacions de Junta i de les sessions, que continuen celebrant-se als locals del Casal del Metge a la Via Laietana, seu de l'Acadèmia.

Les primeres votacions secretes per la nova Junta es fan el desembre del 1955. En resulten electes J.M. Vilardell, president; A. Morgades, vicepresident i A. Jornet, secretari. Una renovació posterior el 1957 introduí canvis en la vicepresidència però mantingué la presidència en mans de J.M. Vilardell fins la seva mort l'octubre de 1959.

Ell havia destacat per una gran activitat en la promoció i formació de l'especialitat i va organitzar el Congrés de la SICOT de Barcelona el 1957. Junt amb Ramón San són els únics membres traspasats durant la seva presidència de la Societat.

A la desaparició de J.M. Vilardell, i d'acord amb els estatuts, quedà nomenat president de manera automàtica, el fins aleshores vicepresident A.S. Palazzi, que es mantingué en el

càrrec fins juny de 1962 quan presentà la seva dimissió. I amb el mateix procediment assolí la presidència aleshores V. Bosch que l'ocupà fins octubre de 1963 quan presenta la dimissió per motius de salut.

Des d' octubre 1963 fins 1965, F. Jimeno assumí la Presidència amb una Junta renovada parcialment el juny de 1964. L'abril de 1965 és elegit president J. Cañadell. Les renovacions de les juntes s'han succeït des d'aleshores periòdicament segons els estatuts. La darrera acta d'aquest llibre és de juny de 1966.

Un tema anecdòtic és la qüestió controvertida dels horaris. Les primeres referències són que, abans de desembre de 1955, es feien a les 19.30 de la tarda. És en aquesta data que, a sol·licitud de J. Cabot, es demana es traslladi l'hora a la nit, concretament a partir de les 22.30, ja que seria més adequada per a l'assistència dels associats. Aquest horari es va mantenir fins que a partir de 1984 es va adelantar a les 22 i el 1988 a les 21 hores. Posteriorment els horaris s'han adaptat a les directrius traçades per les successives juntes.

Presidents:

1955-1959: Josep Mª Vilardell Permanyer (Barcelona 1891-1959). Llicenciat a Barcelona el 1914. La seva vida professional es va desenvolupar sempre a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. Comença d'alumne intern d'aquest Hospital, obté la plaça de metge auxiliar després, és nomenat ajudant i posteriorment numerari. Premi de la Revista Annals el 1929. El 1930 és nomenat Director del Servei de Cirurgia Ortopèdica i Cirurgia de la Tuberculosis Osteoarticular per concurs, on també hi va participar Trueta. Després serà nomenat Cap

del Servei. Fundà l'Escola de Cirurgia Ortopèdica que va formar durant molts anys especialistes ortopèdics catalans. Profunditzà en els tractaments amb empelts osteoperiòstics base de moltes publicacions. Ponent el 1932 a París al Congrés de la SOFCOT, a Àmsterdam el 1948 i a Ginebra el 1953. Ponent a la SECOT d'Astúries i a Lisboa el 1956. Membre refundador de la SECOT i president del IV Congreso de 1952 a Barcelona, Secretari del Congrés de la SICOT a Barcelona el 1957. Membre de la SICOT, SECOT, SOFCOT, SIC, SOFC, S. Argentina COT i fellow del Internacional Collage of Súrgenos.

1959-1962: Ángel Santos Palazzi Duarte (Ciutat de Bolívar-Venezuela 1909-Barcelona 1993). Graduat el 1932. Estudis el 1936 a l'Institut Rizzoli (Bolonja) amb V. Putti. Es dedica exclusivament a la cirurgia ortopèdica. De 1939 a 1943 ensenya la especialitat a la Càtedra de Cirurgia General del Professor Piulachs a Barcelona. El 1946, durant un any amplia coneixements als Estat Units. És nomenat Cap de Servei de Cirurgia Ortopèdica de l'Hospital del Sagrat Cor de Barcelona on va organitzar els "*Ciclos de Cirugía Ortopédica*" que varen començar a l'any 1959 i que es varen celebrar durant més de 35 anys. Vice-President (1978-1981) i Delegat a Espanya durant deu anys de la Societat Internacional de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia (SICOT). President de la Sociedad Española de Cirugía Ortopédica y Traumatología (SECOT) 1966-1968; Membre fundador i d'honor de la Sociedad Española de Cirugía de la Mano (SECMA) l'any 1969; President de la "Sección Española de Ortopedia y Traumatología en la Unión del Mediterráneo Latino" (1970); Membre d'Honor de varies Societats estrangeres; Membre de la Royal Society of Medicine. Professor Honorari per l'Universitat de Navarra l'any 1984. És pioner en el nostre país en cirurgia de la mà (oposició del polze, lesió de flexors...), raquis lumbar, maluc i genoll. També en paràlisi de la mà i dels nervis perifèrics.

1962-1963: Vicenç Bosch Olives (Barcelona 1911-1995). Llicenciat el 1936. L'esclat de la Guerra Civil l'obligà a incorporar-se d' immediat en condició de metge. El 1939 s'integra a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau al Servei de "Cirurgia Ortopèdica i Tuberculosis osteoarticular", d'en Josep M. Vilardell. Doctorat al 1954 amb el treball "Artrodesis de Tobillo". L'any 1964 és nomenat Cap de Servei del mateix Hospital on es preocupa de fusionar els serveis de Cirurgia Ortopèdica i el de Traumatologia que funcionaven separadament. La biblioteca donada per la vídua de Vilardell va rebre un gran impuls servint per estudis i treballs del servei. Va crear la secció de rehabilitació i posteriorment l'Escola de Fisioteràpia anexas. Autor de moltes publicacions on destaca la "*Patología del raquis*". Ponència oficial del Congrés Luso-Hispano (Estoril, 1971) sobre "Polifracturados", en col·laboració amb metges del servei. Continuador de l'obra de Vilardell va seguir els cursos d'actualització que es celebraven anualment a l'Hospital, que van ser durant molt temps els únics per a la formació de especialistes de COT que existia a Barcelona. Membre de la Junta de la SECOT.

1963-1965: Francisco Jimeno Vidal (Reus 1906-Barcelona 1978).

Beca Dr. Esquerdo durant la carrera. Alumne intern de la càtedra de Joaquim Trias Pujol. Llicenciat el 1929 a Barcelona. Metge de guàrdia de cirurgia de l'Hospital Clínic per oposició dedicant-se sobretot a la COT. Beca d'estudis de l'ACMC per estudiar a França la "tuberculosis òsea". Es doctora a Madrid on va conèixer a Manuel Bastos Ansart i les tècniques de cura retardada dels trasplants tendinosos després de cura oclusiva. Beca Cardenal el 1931, a Viena contacta amb Böhler que li en-

senya els seus treballs de traumatologia. Passa d'assistent a secretari del prof. i revisant les publicacions coneix i divulga aquests temes, sobretot fractures de calcani i avantbraç. Torna a Barcelona per dirigir el dispensari de COT del servei de Joaquim Trias. Plaça d'Adjunt de la nova Universitat Autònoma, la Guerra Civil el va fer treballar en el tractament de les ferides i fractures tancades. Després de la guerra torna a Viena com assistent on viu la Zona Guerra Mundial coneguent el mètode de Kuntscher i dirigint el centre de congelats. Publica els resultats sobre el tractament dels ferits de guerra als Arxius de COT de Viena i s'inicia amb la sutura nerviosa. De nou a Barcelona crea l'Institut de Traumatologia i Clínica d'accidents laborals. Les conferències a molts països, direcció de cursos, ponències i comunicacions a congressos nacionals i internacionals, traducció de llibres i crítiques a publicacions espanyoles i alemanyes, són la prova d'una gran dedicació a difondre els seus coneixements. President del IV Congreso Hispano-Portugués de COT, amb participació de l'ACMCB. Membre d'honor de diferents societats, SICOT, europees, espanyoles i catalanes. Membre fundador de la SECOT fent la conferència fundacional sobre "Fracturas del espinazo", ponent al Ier Congrés a Barcelona i la presideix del 1960 al 1962. Doctor el 1975 per l'Universitat de Barcelona amb el tema "Historia del tratamiento de las fracturas del espinazo".

1965-1967: Josep Mª Cañadell Carafí (Barcelona 1923). Llicenciat a Barcelona el 1946. El 1965 obté el títol del Ministerio de Educación d'Especialista en COT i el 1966 es doctora amb el treball

"Verificación de los factores locales que influyen en la actividad del cartílago de crecimiento". Investigació de l'escoliosi experimental. Especialista de la càtedra de Pere Piulachs on es forma. Passa a l'Hospital del Sagrat Cor al servei de COT d'Àngel Santos Palazzi on està 6 anys fent estades a Itàlia. El 1953 és nomenat Cap de servei de COT i

de Rehabilitació de l'Hospital de la Creu Roja de Barcelona amb dedicació a l'ortopèdia infantil. Director adjunt el 1966. El 1968 es trasllada a Navarra on des d'aleshores és prof. Agregat i després titular a la Universitat, Director del Departament de COT i responsable de la formació d'especialistes. Durant 23 anys porta la direcció de la Clínica Universitària i és vicedegà de la Facultat de Medicina. És prof. de l'Escola Universitària d'Infermeria en pre i posgrau. És autor de molts llibres, monografies, capítols de llibres, director de moltes tesis doctorals i treballs d'investigació. Director de moltes reunions científiques, ponent habitual de cursos i congressos tant a Catalunya com a Espanya i a l'estranger. President de la SECOT

1970 a 1972. És president i membre de societats nacionals i internacionals on ha estat com fundador en algunes donant recolze a moltes iniciatives científiques.

2-3. ELS INICIS DE LA SCCOT I ELS TEMPS DE TRANSICIÓ (1966-1979).

Els canvis polítics i el nou context socio-sanitari.

Aquesta època és molt intensa en canvis polítics. Per una part el manteniment del règim franquista fins a la mort del dictador, però d'altra banda les actuacions de l'oposició que intenten dibuixar un futur diferent. En aquest sentit cal destacar l'organització del Congrés de Cultura Catalana que intentà perfilar línies d'actuació des d'una perspectiva catalana i democràtica en diferents àmbits. Pel que fa la sanitat, les seves orientacions marcaran línies a seguir en els anys de la transició i la construcció de l'autonomia actual, aconseguida a partir de l'aprovació de la constitució amb eleccions democràtiques el 1978 i la de l'estatut de 1979.

La societat catalana segueix la seva evolució en el marc del capitalisme avançat seguint les pautes de la societat de consum. L'augment progressiu del nombre d'automòbils i per tant dels accidents desenvolupa les assegurances de trànsit. La universalització de l'esport fa néixer l'especialització i cobertura de les lesions. L'allargament de l'esperança de vida exigeix respostes mèdiques a les condicions de salut i autonomia dels ancians. El desenvolupament del mutualisme a les classes mitjanes, algunes al marge de la Sanitat pública, s'estén sobretot a Catalunya.

L'àmbit universitari es diversifica amb la creació de la Universitat Autònoma que tindrà la facultat adscrita a l'Hospital de Sant Pau i el títol d'especialista en Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia es generalitza com especialitat independent i reconeguda a nivell social i hospitalari.

A Barcelona, en paral·lel amb les clíniques i hospitals privats que reforcen la seva activitat amb la col·laboració de les mútues, la modernització i l'impuls de la Seguretat Social del darrer franquisme és palesa amb la inauguració de nous hospitals amb possibilitats de formació especialitzada, que per tal de fer desaparèixer el vergonyant terme "Hospital" propi de l'època, es denominaren pomposament i demagògica "Residencias Sanitarias" i "Ciudades Sanitarias". Anexa a la *Residencia Sanitaria Francisco Franco*, que s'inaugurà l'any 1955 s'edificà el "Centro de Rehabilitación y Traumatología" amb F. Collado com primer "Jefe de Servicio". El 1966 es nomena F. Collado Cap de Departament i com cap de servei a J.J. Madrigal.

El 1968 és el Servei de COT de la *Residencia Juan XXIII* de Tarragona la que comença la seva activitat amb Ignaci Sampere de cap de servei; el 1972 s'inaugurà la *Residencia Sanitaria Principes de España* de l'Hospitalet de Llobregat sent nomenat cap de servei J. Cabot; el 1974 serà la "Residencia Álvarez de Castro" de Girona amb M. Soler; el 1975 és jerarquitzat l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida i n'és cap de servei J.J. Fernández i el 1977 l'Hospital Verge de la Cinta de Tortosa amb J. Ballester.

Els inicis de la SCOOT i les activitats societàries.

El 26 de novembre de 1970, sota la presidència de R. Esteve, la nostra societat pren el nom actual i adopta el logotip que avui coneixem.

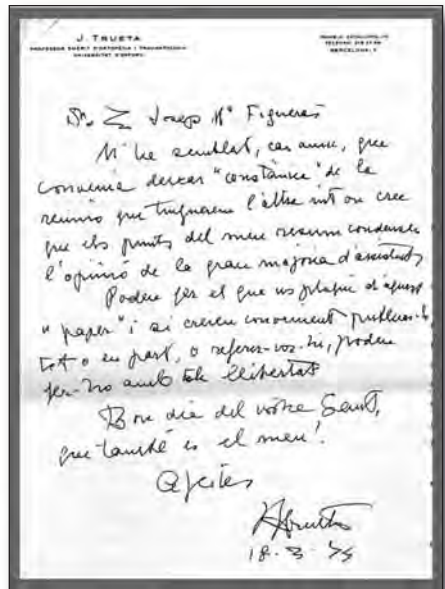

Des de 1969, els trasllat de l'ACMCB a la nova seu del Col·legi de Metges de Barcelona al passeig de la Bonanova, va permetre celebrar les reunions a la Sala B del 2on pis. De tota manera, les sessions al llarg dels anys s'han celebrat també a molts hospitals. Els trobem recollits en el CD adjunt totes les sessions de les que es té constància i que surten reflectides als Annals i altres revistes, tant dels membres de la Societat que ho feien a les sessions pròpies com els que parlaven en activitats d'altres associacions que hem pogut localitzar.

Cal destacar el protagonisme de la Societat sota la presidència de J.M. Figueras en l'organització del primer curs sobre *Temas Generales en Cirugía Ortopédica y Traumatología*, celebrat al llarg de l'any 1974, en sessions de 20,30 a 21,30 a les aules de l'ACMCB. Hi participaren com a professors D. Ruano, J. Trueta, F. Bastos, A. Santos, J. Cabot amb A. Blanquet, J. Treserras, A. Merino, I. Sampera, J. Madrigal, C. Marco, F. Prats, L. Revert, R. Esteve, J.M. Cañadell amb J. Imizcoz i F. Collado.

L'interès per l'especialitat fa que es realitzi el 1974 una taula rodona sobre "El futuro de la enseñanza de la patología del aparato locomotor" que modera en J. Trueta i participen J. Cabot, J.M. Cañadell, F. Collado i A.S. Palazzi.

Presidents:

1967-1969: Fernando Collado Herrero (Barcelona 1915-2000). Llicenciat el 1940 degut a la Guerra Civil (va començar-la el 1932). Alumne intern d'Histologia i Anatomia Patològica i de Patologia quirúrgica amb Bartrina. A la guerra adquireix molta experiència en la cura de Trueta en ferides de guerra. Doctorat el 1974 per la Universitat Autònoma de Barcelona amb el tema "Contribución al estudio de las fracturas diafisarias de la tibia y peroné". Realitza estades a Itàlia, França, Suïssa i Sudamèrica. Metge intern per oposició al servei de cirurgia i traumatologia de l'Hospital Clínic de Barcelona 1941 al 47, certificant amb el diploma l'especialitat de Traumatologia. Cap d'equip quirúrgic del servei de cirurgia i traumatologia d'urgències de 1948-1954 per oposició. Adscrit a la càtedra de Piulachs des de 1943, ajudant d'equip quirúrgic del mateix al SOE 1946-1953 i després ajudant d'Azpéitia (1953-1955). El 1956, per oposició, Cap de clínica de cirurgia de la Residencia de la S.S. Fco. Franco de Barcelona i el 1966 Jefe de Departamento de Traumatología del Centro de Rehabilitación y Traumatología de la Ciudad Sanitaria de la misma. Traumatòleg de la Mútua General d'accidents de treball 1944, cirurgià traumatòleg el 1953 i posteriorment director. Professor de pràctiques d'estudiant 1933-1940 i ajudant de classes pràctiques a la càtedra de Piulachs 1944-1948. Prof. a l'Escola de Fisioteràpia des de 1967. Prof. dels cursos de formació de residents des de 1967, prof. associat 1971-72 de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma, agregat 1972-1984 i titular 1984-1985. Participant amb moltíssims congressos a Catalunya, Espanya i a l'estranger, va publicar treballs a revistes internacionals i nacionals.

President de la SECOT (1978-1980) i president del XIII Congreso SECOT de Barcelona de 1980. Membre de la SICOT i de moltes societats de cirurgia i COT catalanes, espanyoles i estrangeres.

1969-1971: Rafael Esteve de Miguel (Osca 1924). Llicenciat a Barcelona el 1948 amb premi extraordinari. Alumne i metge intern per oposició de la càtedra de Patologia Quirúrgica de l'Hospital Clínic de Barcelona (1948-1949). Becat del 1949 al 1953 a la Universitat d'Oxford i senior al Neuffield Orthopaedic Centre amb Josep Trueta com Director, es doctora (Doctor of Philosophi) el 1958. Doctor en Medicina i Cirurgia per la Universitat Autònoma de Barcelona i professor titular de COT de la mateixa.

El 1953 torna a Barcelona i dirigeix la secció de seqüeles de la poliomielitis de l'Hospital Municipal d'Infecciosos (Ntra. Sra. del Mar). Impulsa la carrera de Fisioteràpia i publica un llibre de rehabilitació en COT de molta difusió. El 1954 és nomenat Cap de Servei de COT de l'Hospital Sant Joan de Déu i de Sant Rafael de Barcelona, i durant 10 anys és Director d'aquest darrer. L'activitat és tant en la COT com a Rehabilitació. Presideix la SECOT (1988-1990). Crea el "Grupo de Estudio de Traumatología y Ortopedia Infantil" (GETOI). Membre de la SICOT i delegat espanyol a la mateixa durant 11 anys, és membre de l'Associació Americana i Britànica d'Ortopèdia i de l'Americana de Rehabilitació. Va presidir la Girdlestone Orthopedic Society i és membre d'Honor de les Societats de COT de Cuba, Argentina i Egipte. Membre fundador de la "Asociación Española de Rehabilitación" i del "Grupo Ibérico de Estudio de las Enfermedades del Raquis". Membre del Consejo Nacional de la Comisión Nacional de l'especialitat de T. i O., del comitè de redacció del Journal of Bone and Joint Surgery i de la Revista de la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona. Ha publicat molts treballs a revistes. Ponent a congressos, cursos i reunions nacionals i internacionals. President de la Secció d'Ortopèdia de la UEMS (Federació Europea de Metges Especialistes), impulsor de la creació i membre del Comitè executiu de la EFORT durant 6 anys. Ciutadà d'Honor de la Villa de Montpellier per la contribució a les relacions franco-catalanes.

1971-1973: Juan José Madrigal Escuder (Barcelona 1924-1998). Llicenciat amb qualificació d'excel·lent a Barcelona el 1949. Títol d'especialista en Traumatologia el 1951 i d'especialista en COT el 1965. Consegueix el Doctorat el 1970 per la Universitat de Barcelona amb la tesi "El factor vascular en la artrosis".

Alumne intern de la càtedra de Patologia i Clínica Quirúrgica de l'Hospital Clínic i Provincial de la Facultat de Medicina de Barcelona. El 1951 guanya les oposicions a Metge intern del mateix Hospital on treballa fins el 1954. Aquest any s'incorpora al servei de l'Àngel Santos Palazzi en l'Hospital del Sagrat Cor de Barcelona. Metge fundador, juntament amb Fernando Collado del

Centro de Rehabilitación y Traumatología de la Ciudad Sanitaria Fco. Franco on va ser Cap de servei el 1974 fins a la seva jubilació. El 1980 en comissió de serveis es fa càrrec del servei de Patologia de l'Aparell Locomotor de l'Hospital de Bellvitge. Nomenat Professor Adjunt de la Facultat de Medicina durant els cursos 1975, 1976 i 1977 de Patologia Clínic-Quirúrgica. En una entrevista a la revista de la Vall d'Hebron donava unes idees bàsiques: " Mai no se'n sap prou " i " S'ha de ser metge de malalts i no de radiografies " . Es va especialitzar en l'escoliosi i la mà.

1973-1975: Josep Mª Figueras Anmella (Barcelona 1926). Llicenciat el 1950. Especialista en Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia i Medicina de l'Esport. Formació a l'Hospital de la Creu Roja de Barcelona amb Cañadell. Cap de Servei de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia del mateix Hospital desde 1972 a 1990.

El 1974 s'organitzen a l'ACMCB els primers cursos per a residents de l'especialitat. Per primera vegada es parla en català a l'Acadèmia, probablement desde 1936. Medalla Josep Trueta de la Generalitat de Catalunya a petició de la SCCOT. Metge de l'equip espanyol d'esquí en vuit jocs olímpics i en quatre campionats del món.

Ha publicat molts treballs sobre prevenció d'accidents d'esquí. Editor del llibre Skiing Safety II. El 1966 a Cortina d'Ampezzo es celebra el VII congrés de la Societat Internacional de traumatologia i Medicina d'esports d'hivern on a la vegada va ser vencedor de la Combinada treball científic-Slalom Gegant.

És Membre fundador de la International Society for Skiing Safety. President d'Honor de la Societat Internacional de Medicina i Traumatologia d'Esports d'Hivern.

1975-1977: Constancio Marco Clemente (Sinarcas-València 1916-2005). Fill del metge d'un poble d'agricultura de secà amb 5 germans metges. El germà petit, Jaime, catedràtic d'ORL. Pascual, el 4art, pioner de l'anestesiologia moderna a Espanya.

Estudia medicina a la facultat de València. Auxiliari sanitari durant la Guerra Civil a l'hospital d'Utiel, prop del seu poble on va amagar al seu pare, amenaçat de mort per ideologia lliberal. Llicenciat el 1942 amb Premi Extraordinari.

Metge rural obté per oposició plaça de metge a l'exèrcit de l'Aire a San Javier (Múrcia). El 1948 es trasllada a Barcelona. Metge per oposició a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau del Servei de COT dirigit per Vilardell. Ponent en congressos nacionals i internacionals, publica articles en revistes de l'especialitat. Membre el 1969 del nou servei d'urgències, multidisciplinari. Es retira de Sant Pau el 1978. Exerceix a l'Institut Policlínic/Clinica Plató de Barcelona, treballant a plena dedicació dirigint el Departament COT fins que es retira definitivament.

Tractà els millors especialistes de l'època, com Kuntscher, Müller, Merle D'Aubigné, Judet, Perugia, Vaquero, Palacios, etc. Considerà com mestre i amic a A.S. Palazzi.

1977-1979: Joaquim Cabot Boix (Barcelona 1915-1979). Estudia Medicina a la Universitat Autònoma de Barcelona. Sanitari a la Guerra Civil es llicència el 1942. Premi extraordinari a la tesi doctoral a Madrid el 1945, després seria la monografia sobre la cirurgia dels meniscs. Estudis a la Clínica Böhler, el 1954 a New York, el 1963 a sudamèrica i el 1968 a Mèxic. El 1946 és professor ajudant i professor adjunt el 1957 a la càtedra de Patologia Quirúrgica de Piulachs. El 1972 és nomenat Jefe de Servicio de Patologia del Aparato Locomotor de la Ciudad Sanitaria Príncipes de España. Treballa a la Mutualitat de Futbolistes i formant molts especialistes en cirurgia esportiva, matèria a la que d'una manera especial es dedica així com a la traumatologia de l'esport, cirurgia del genoll, raquis i maluc. Ponent de múltiples congressos nacionals i internacionals, publica ponències i comunicacions a revistes i sobretot els 68 capítols del Tractat de Cirurgia dirigit per Pí Figueras. Membre de moltes Societats d'Ortopèdia i Traumatologia espanyoles, europees i americanes, i de societats monogràfiques. President de la SECOT del 1972 al 1974.

2.4. ELS REPTES DE L'ACTUALITZACIÓ CIENTÍFICA I EL SERVEI AL PAÍS EN EL MARC SANITARI DE L'AUTONOMIA CATALANA (1979-1988).

L'aplicació de l'Estatut de 1979 amb els traspassos de serveis i de competències en Sanitat fa necessària la definició d'un model català.

S'elabora el Mapa Sanitari de Catalunya publicat el 1983 i s'acrediten els hospitals. Es crea l'Institut Català de la Salut per gestionar els centres propis de la S.S. transferits i el juliol de 1985 es formalitza la XHUP (Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública), integrada per 64 centres, dels que vuit eran de titularitat de l'ICS i la resta amb gestió variada. Poc a poc se n'afegeixen de nous sigui en consorci o de nova construcció. Nous hospitals entren en joc, tres amb consorci (Vic, Sabadell i Terrassa), dos construïts de nou (Vielha i Mora d'Ebre), Viladecans, Palamós, Valls i Sant Celoni. Altres obtenen ampliacions substancials a Reus, Olot, Figueres, Puigcerdà, Calella i Badalona.

Cursos de Formació en la Acadèmia, per a Residents. L'any 1980 sota la presidència d'A. Viladot i la coordinació d'A. Fernández Sabaté, es fan els primers cursos de formació en la Acadèmia, per a Residents impartits per membres de la Societat. Es va decidir que fossin en cicles de 3 anys: el 1er de generalitats, el 2on de traumatologia i el 3er de cirurgia ortopèdica. Es va remetre als residents de tot Catalunya. A partir de 1984 es va normalitzar l'ús del català en les activitats acadèmiques. Per tant el 1980 es va fer el I Cicle del curs, el 1981 el II Cicle i el 1982 el III Cicle. El 1983 comença el I Cicle del II Curs realitzant-se el II Cicle el 1984 i el III el 1985 ja no es va realitzar.

En aquest context de construcció d'una nova estructura sanitària té lloc a Manresa "la Mostra de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia Catalana" l'any 1982 per iniciativa de J.M. Saló, sent secretari J. Valentí. Cal destacar aquesta Mostra perquè va ser la primera pedra dels Congressos de la SCCOT. L'objectiu era *"reflexionar i conèixer quin era l'estat, condició i nivell de la cirurgia ortopèdica i la traumatologia en el nostre medi, buscant clarament els aspectes científics però sense oblidar la clara intenció de fer "país", de mostrar la catalanitat de la nostra especialitat"*, tal i com es reflecteix al llibre editat.

Són aquestes premisses, l'actualització científica i la voluntat de servei a Catalunya, les que guïaren la SCCOT a emprendre una línia d'actuació continuada fins avui que té com a pilar fonamental la celebració periòdica de cursos i congressos, en els que des de 1984 s'empra la llengua catalana amb normalitat com a vehicle de cultura científica.

Sessions de l'Acadèmia.

Durant aquesta època les sessions van seguir als locals de l'Acadèmia al col·legi de Metges del Passeig de la Bonanova. Els temes monogràfics van començar a canviar en una primera sessió del curs 85-86 amb la presidència de F. Bastos i sent secretari F. Aramburo on es van sol·licitar casos clínics interessants. Donada la bona acollida el curs següent es va seguir fent i de mica en mica es va implantar com activitat habitual ampliant la participació d'hospitals d'arreu del país.

Annals.

Fins l'any 1983 apareixen regularment articles de membres de la SCCOT als annals referents a les sessions que tenien lloc als locals de l'Acadèmia. Posteriorment deixem de par-

ticipar-hi davant l'aparició d'altres publicacions més especialitzades. Cal dir que el seu moment van representar una via d'intercomunicació científica força interessant pels membres de la societat.

Presidents:

1979-1981: Antonio Viladot Pericé (Barcelona 1922-2001). Llicenciat el 1946 a Barcelona. Alumne intern per oposició del servei d'urgències de l'Hospital Clínic de 1943-1947. Doctorat el 1951 amb la tesi "Estudio experimental sobre la hemorragia" realitzat a l'Institut de Fisiologia de Jiménez Vargas. Beca del CSIC 1948-1950 i a l'Institut Rizzoli de Bolonia. Viatges d'estudis a Viena (Böhler), Paris (Merle d'Aubigne i Lelievre) i als Estats Units el 1967. Especialista en COT el 1963. Metge forense per oposició el 1970. Cap de secció de COT de Patologia Quirúrgica de R. Arandes 1949-1960. Cap de servei de Cirurgia de l'aparell locomotor de l'Hospital Sant Joan de Déu de Manresa i de l'Hospital Sant Rafael de Barcelona des del 1968. Director científic del mateix el 1989. Ajudant de classes pràctiques de Patologia Quirúrgica 1948-1966. Agregat de l'Escola Professional de Medicina del Treball 1966. El 1976 professor adjunt no numerari de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona i 1983 Professor titular. Professor i organitzador de 25 cursos de Biomecànica de l'Aparell Locomotor, de 28 cursos de Malalties dels Peus i dels cursos d'estiu de l'Escorial de la Universitat Complutense de Madrid i de la Menéndez Pelayo de Santander. Participà amb innumerables cursos i conferències tant a Espanya com a l'estranger. Publicà 7 llibres, el primer amb R. Arandes, bàsics per l'especialització en cirurgia del peu, traduïts a altres idiomes. Col·laborà amb capítols d'altres 10 llibres del país i de l'estranger i en prologà 10. Dirigí 12 tesi doctorals. Publicà 84 treballs en revistes nacionals i d'altres països. President de la SECOT 1986-1988. President i fundador de la Asociación Española de Medicina y Cirugía del Pie, i de la "Sociedad Ibérica de Biomecánica y Biomateriales". President i fundador del Colleague International de Podologie. Membre de la SICOT. Membre d'Honor de l'ACMCB i de la Sociedad Matritense de COT. Membre "correspondiente" de la Real Acadèmia de Zaragoza i de Múrcia i d'honor de societats espanyoles, europees i americanes de COT i de patologia del peu. Premi Rovira Virgili de la Societat Catalana de Cirurgia i membre d'honor de la SECOT. Medalla de la Generalitat el 1998.

1981-1983: Alfons Fernandez Sabaté (Barcelona 1936). Llicenciat a Barcelona el 1959 i Doctorat al 1967 amb el tema "*pseudoartritis diafisaria de tibia. Anàlisi de 322 casos*", treball realitzat a la clínica de Merle D'Aubigné. Alumne intern de la Càtedra de Patologia Quirúrgica de P. Piulachs (1956-1959). Cirurgià de l'Hospital de Sidi Ifni (Àfrica Occidental Espanyola) entre 1960-1961. Professor de pràctiques (actual associat) de la Càtedra de Patologia Quirúrgica de P. Piulachs (1961-1965). Metge adjunt del departament de COT de F.

Collado al Centro de Rehabilitación y Traumatología de la C.S. Fco. Franco (1965-1971). Cap de secció del Servei de la COT de J. Cabot a la C.S. Príncipes de España (1972-1979). Cap del Servei de COT i Professor Titular a la C.S. de Bellvitge per l'Universitat de Barcelona (1980-2004). Professor Emèrit (2004-2008). Assistent estranger diplomat del servei de COT de Merle d'Aubigné a l'Hospital Cochin (París) i al servei de COT de Trillat a l'Hospital Edmond Herniot (Lyon). Becat a l'Institut Rizzoli de Bologna (Zancoli); Institut Ortopèdic Toscano de Firenze (Scaglietti); Hospital Cantonal de Ginebra (Taillard); Hospital de Saint Charles de Montpellier (Vidal); Royal National Orthopedic Hospital de Londres (Nissen). Curs de Biomecànica Interuniversitari de Bruseles (Blaimont i Wagner) i Curs de Bioestadística de la facultat de Ciències de París (Schwartz). Membre de les Societats: SCCOT, SECOT, SOFCOT, EFORT i SICOT. President de la SECOT 2002-2004. Ex membre del Comité Directiu de la SOFCOT i Medaille d'Honneur. Membre corresponent per premi de la Reial Acadèmia de Medicina i "Medalla Trueta" al Mèrit Sanitari de la Generalitat de Catalunya.

Nombrosos treballs publicats. Cal esmentar la col·laboració en el Manual SECOT i al llibre d'Història de la SECOT. Especial rellevància mereix l'adaptació del Còdig de Meary a l'Índex de l'OMS per la codificació de la nostra especialitat.

1983-1985: Joan Guitart Roca (Terrassa el 1930). Llicenciat a Barcelona el 1955 i doctorat al 1957. Especialitzat en Cirurgia General i COT. Alumne intern al servei de Cirurgia de Piulachs el 1951 a l'Hospital Clínic de Barcelona. Alumne intern per oposició al Servei de Cirurgia d'Urgència i Traumatologia de l'Hospital Clínic (1952-1957). Cirurgià i Traumatòleg a l'Hospital de Mútua de Terrassa (1957-1962). Cap de Servei de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia de la Seguretat Social a Terrassa (1962-1976). Cap de Servei de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia de l'Hospital de Mútua de Terrassa i Director mèdic del

Servei d'Accidents de Treball a la Mútua Terrassa de 1976 fins a la jubilació. Estudis a Lyon (Trillat), a l'Hospital Raymond Poincaré a París (Judet), cursos d'actualització traumatològica a París (Marc Iselin) i a Wigan (Charnley). Col·laborador molts anys als "Fines de Semaine Traumatológicas" a La Paz a Madrid (J. Palacios). Ha publicat més de 50 treballs sobre l'especialitat. Invitació a Küntscher al seu Hospital per fer unes demostracions de la tècnica d'enclavament en casos complexos arran d'haver adquirit un dels primers intensificadors d'imatges.

1985-1987: Felipe Bastos Mora (Barcelona el 1918). Llicenciat a Barcelona el 1943 i doctorat a Madrid el 1955 amb la tesi "Tuberculosis experimental del esqueleto". El 1943 Manuel Bastos Ansart s'instal·la a Barcelona (exiliat a Alacant uns anys al final de la Guerra Civil), i Felipe Bastos, el seu nebot, treballa de primer ajudant i deixeble preferit. Gràcies als contactes del seu oncle visita els principals centres d'Ortopèdia d'Europa fonamentalment d'Alemanya.

El 1948 treballa al Servei de Cirurgia General de Juan Mas Oliver de l'Hospital Municipal de Ntra. Sra. de l'Esperança i degut a la formació en COT dirigeix els serveis ortopèdics de l'Hospital amb completa autonomia que li permet realitzar una gran activitat assistencial i docent. El 1961 és Cap dels Serveis mèdics de la Mútua del Penedès. El 1975 és nomenat Cap de Servei de C.O.T. de l'Hospital de Sant Camil a Sant Pere de Ribes, recentment inaugurat i pioner dels Hospitals Comarcals de Catalunya. Aquí crea un autèntic Servei i desenvolupa una gran activitat en el camp de la Paràlisi cerebral i en tots els aspectes de la Traumatologia i de l'Ortopèdia moderna.

Publica llibres i articles, presenta ponències i comunicacions a molts congressos, cursos de formació de la SCCOT. Membre de diferents Societats nacionals i internacionals

Felipe Bastos és un Humanista de vasta cultura, no solsament en temes d'ortopèdia i traumatologia, sinó en altres com Leonardo da Vinci, publicant el 1958 un treball sobre "Aportaciones de Leonardo da Vinci al estudio anatomofisiológico del motor humano". tema entorn al que ha donat múltiples conferències. Persona molt inquieta que el porta a profunditzar en temes diversos. Així poc abans de la seva jubilació publica un llibre sobre "Dolor cervico braquial" i un altre sobre "Artroplastias sin cementar de cadera".

3. LA SCCOT CONTEMPORÀNIA (1988-2007)

L'inici de la celebració anual de congressos de la nostra Societat enceta l'etapa contemporània, en la que la continuïtat democràtica de les institucions polítiques i la dinàmica autonòmica han permès articular les seves activitats en un context de ple desenvolupament del Servei Català de Salut i la multiplicació dels Hospitals Universitaris fins i tot a escala comarcal.

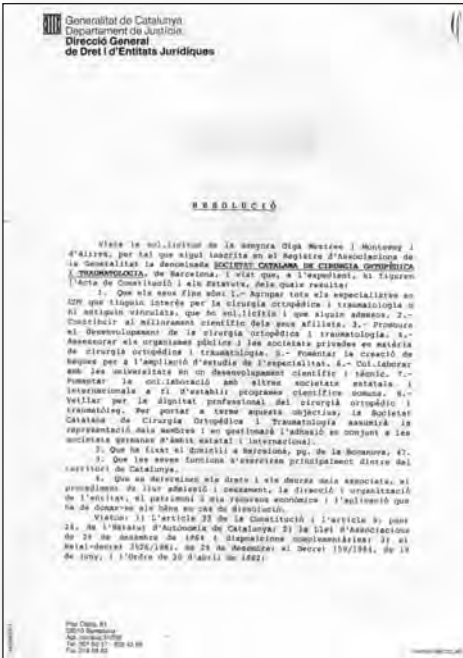
Es fa difícil no parlar subjectivament d'una època viscuda i aquests són els anys en que jo he pogut constatar amb la meua pròpia pràctica els canvis i avenços en la nostra especialitat, coincidint amb l'eclosió tecnològica i la consegüent proliferació de noves tecnologies que han donat base al tomb que ha experimentat la nostra activitat els darrers 20 anys i han contribuït amb la seva eficiència, qualitat i també carestia fins al punt que aquesta s'assembla poc amb la de l'època anterior.

Les noves generacions s'han format a l'ombra d'aquestes tecnologies la qual cosa combinat amb els canvis sociològics i polítics de la Sanitat s'ha traduït en un model novedós. Caldria pensar si un model basat en la tecnologia no ha desplaçat el caire humà i social, tan important en la pràctica mèdica.

La gran velocitat amb que succeeixen els fets a l'albur dels moviments polítics ha tingut una important repercussió en la conceptualització del fet sanitari fins al punt que aquest lligam ha estat condicionant d'aquests ràpids canvis marcant petjades en cada un dels seus moments i no sempre en relació ascendent, el que ha dificultat sovint el desenvolupament de les nostres genuïnes activitats.

Les activitats de la SCCOT en aquests anys estan recollides bàsicament en el llibre d'Actes que s'obre el 31 de gener de 1990 per la Junta presidida per J. Minguella i que continua fins que l'any 2002 en que es comença a guardar-les en arxius informàtics que s'incorporen al llibre en forma de CD com es fa actualment.

La línia d'actuació segueix fidel als objectius que es va marcar la Societat des de la seva fundació i que es reflecteixen en els seus estatuts. Per indicació de l'Acadèmia que volia regularitzar les Societats que la integraven, aquests s'adaptaren a la nova legislació des de 1991 i la SCCOT quedà inscrita al Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya (Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques del Departament de Justícia), amb data 22-7-91 a la secció 1ª amb el núm. 12.665.

La vinculació amb l'ACM va fer també que, des de novembre de 2004, les reunions passessin a celebrar-se a les seves noves instal·lacions al carrer de Can Caralleu.

Membres d'Honor

Durant aquests anys, molts són els noms il·lustres que han estat premiats amb tot tipus de distincions.

L'ACMCB ha nomenat com membres d'Honor a **Josep Trueta Raspall** el 28-11-1974 i a **Merle D'Auvigné** el 3-2-1985. El 18-6-93 es nomena a **Mittelmeier** i entre nosaltres a **Rafael Esteve de Miguel**, **Angel S. Palazzi Duarte** i **Antonio Viladot Pericé**.

El Premi **Virgili** de la Societat Catalana de Cirurgia s'ha concedit a **Joaquim Trias i Pujol** el 1962, **Manuel Bastos Ansart** el 1968, a **Josep Trueta i Raspall** el 1969 i a **Antonio Viladot i Pericé** el 1998.

Tenen la Medalla **Josep Trueta** de la Generalitat de Catalunya **Josep M. Figueras Anmella** l'any 2001 i **Alfons Fernández Sabaté** el 2005.

Sessions mensuals de l'Acadèmia.

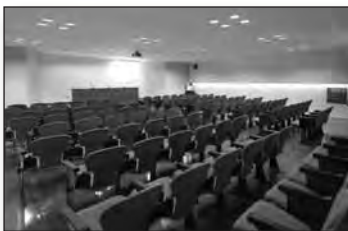
La voluntat de mantenir el contacte entre els especialistes per afavorir l'actualització científica es fa, des de fa molts anys, en forma de sessions mensuals.

El curs 93-94 es comença la participació dels hospitals presentant un cas clínic per hospital. També es fan 9 conferències de la secció de docència.

L'any 2000 amb la presidència d'en J.M. Saló es posa en marxa la secció del "Tema del mes".

El curs 2001-2002 es crea la figura del discutidor, després de la presentació de cada cas clínic, per posar un contrapunt i donar una visió al tema per part d'un company dedicat a la patologia de que es tracti.

Les sessions es fan el quart dijous de mes a les 18 hores per a la Formació Continuada amb dos temes impartits per companys experts i a partir de les 20.30, a la sessió propiament dita, es tracta el tema del mes a càrrec d'un convidat al voltant de l'especialitat. Seguidament es presenten i discuteixen, amb la participació de quatre Hospitals d'arreu de Catalunya, casos clínics on hi ha la figura del discutidor per donar un contrapunt a cada cas.

Les sessions foranes es fan els mesos de setembre a Tarragona i el febrer, organitzada per la filial, a Girona.

Presidents

1987-1989: Antonio Navarro Quilis (València 1937). Llicenciat a València el 1961. Realitza l'especialitat al Regne Unit del 1962 al 1968. Doctor amb Premi extraordinari el 1970 per la Universitat de València amb la tesi "La reparación ósea en el hueso atrófico y denervado". Professor Agregat de COT per oposició de la Universitat de Murcia el 1975, sent la primera plaça universitària de l'especialitat a Espanya. El 1977 obté la càtedra de COT de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona fins a l'actualitat. El 1980 és Cap de Servei per oposició de l'Hospital Germans Trias i Pujol de Badalona. El 1988 obté la plaça de Cap de Servei de COT i Cap d'estudis dels Hospitals Vall d'Hebron de Barcelona.

Organitza i presideix el XXX Congreso Nacional de la SECOT el 1993 i el 1997 el III Congress de la EFORT a Barcelona. President de la SECOT del 1994 al 1996 i des d'aleshores membre del Senat. Presideix l'ASAMI (mètode Ilizarov) i és president-fundador de la Sociedad Española de Fijación Externa (SEFEX). Presideix el Comité científic de la SECCA. President-fundador de la Sociedad Española de Artroplastias (SedAR) el 1977. Director del programa Docent de Cooperació Hispano-Marroquí del Ministeri de Sanitat amb el tema "artroplastias de sustitución articular". President el 1995 i 96 del Old Oswestrian's Club de Robert Agnes Hunt Hospital of Oswestry (Reine Unit) sent el primer president no britànic. Delegat per Espanya de la SICOT de 1999-2001. Molt interessat en la fixació externa, les artroplasties de maluc i genoll i revulsiu en totes les àrees tocants a la docència i recerca.

1989-1991: Joan Minguella Solà (Barcelona 1931). Llicenciat a Barcelona el 1953. Doctorat l'any 1985 per la mateixa universitat amb la tesi «Duplicación del pulgar. Estudio embriológico y anatomoquirúrgico». Especialista en Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia. Es forma amb en P. Arqué a l'Hospital de Badalona, des de 3er curs de carrera, fins el 1960. Assistent observador amb Vilardell, a l'Hospital de Sant Pau, i amb Santos Palazzi a l'Hospital del Sagrat Cor. Fa estades a Oxford i Londres. L'any 1956 comença a treballar a l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona amb R. Esteve i la seva especial dedicació a l'Ortopèdia Infantil i poc després a la problemàtica de la mà i les malformacions congènites i adquirides. També amb R. Esteve treballa a l'Hospital Sant Rafael, fins l'any 1979. A l'Hospital del Mar dedica els esforços a la rehabilitació de poliomièlètics. El 1982 és nomenat Cap del Servei de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona (unificant els 4 Serveis existents). Ha realitzat els seus esforços a l'Ortopèdia Infantil creant una escola que ha format i forma a molts especialistes. Les Malformacions congènites i possibilitats terapèutiques, especialment de la mà, estan publicades en un llibre sobre aquesta patologia. Participa en moltes ponències, sessions de l'ACMCB, cursos de formació i comunicacions sempre amb temes d'Ortopèdia Infantil.

1991-1993: Robert Ramón Soler (Barcelona 1935). Llicenciat el 1960 a Barcelona i Doctorat el 1969 per la mateixa Universitat amb la tesi "Contribución al estudio de la charnela occipitocervical" dirigida per P. Rabischong (Montpellier) i per D. Ruano de l'Hospital Clínic (Barcelona). Fa estades de 9 mesos a l'Hospital Cochin de París el 1967 amb Merle d'Aubigné, a Montpellier amb Rabischong preparant la tesi doctoral i a Estrasburg dues setmanes amb Jung i Kher fent cirurgia cervical, tot i que les primeres nocions les obtingué de P. Arqué de Badalona. Estada de 3 mesos a Nuffiel Orthopedic Centre amb Dacy i Godfellow el 1971. Alumne Intern i Metge Intern per oposició el 1958 i el 1962 respectivament al Servei d'urgències de l'Hospital Clínic Provincial (Cirurgia i Traumatologia) juntament amb C. Torner i J. Sánchez Lloret (q.e.p.d.). Eren convocatòries del Ministerio de Educación Nacional per cada branca de la Medecina remunerades (2.400 pts. l'any amb dues pagues extra). Les oposicions guanyades, creaven també lligams d'amistat que perduren actualment. Ajudant de "cupo" de cirurgia de F. Collado i F. Marqués a la "Residencia Francisco Franco" on practicava la cirurgia abdominal. El 1965 obté la plaça d'adjunt i després de Cap Clínic quan s'inagurà el "Centro de Rehabilitación y Traumatología de la S.S." (Director R. Sales Vázquez i cap de Traumatologia F. Collado). El 1974 és nomenat, per concurs, Cap de Sevei d'Ortopèdia i Traumatologia a l'Hospital Clínic fins el 2000 per jubilació. Amb l'ajut de X. Gallart actualitzen els estatuts de la SCCOT, doncs els anteriors eren traslació dels de la societat catalana de cirurgia. Al Congrés de Reus es dona un llistat actualitzat de socis.

1993-1995: Jaume Roca Burniol (Barcelona 1939). Llicenciat el 1963 i Doctorat 1977 a Barcelona amb el tema "Espondilolistesi" Sobresalient Cum Laude. Especialitzat en Cirurgia General i en Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica el 1967. Diploma Universitari de Metge Especialista en Rehabilitació el 1965. El 1988 rep el Premi Nacional d'Investigació otorgat per la SECOT. Obté 5 beques d'investigació de la Fundació Mapfre Medecina per estudis sobre la columna vertebral. Format a la Càtedra de Patologia Quirúrgica A de la Facultat de Medecina de la Universitat de Barcelona (R. Arandes). Alumne Intern per Oposició 1960-63 al Servei d'Urgències de l'Hospital Clínic i Ajudant de classes Pràctiques 1963-66. Metge de l'Hospital Infantil de Sant Rafael de Barcelona amb R. Esteve de Miguel 1963-68; Metge Encarregat de Traumatologia del Servei d'Urgències de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona, per concurs lliure de mèrits 1968-72. Metge Adjunt (1972) i Cap de Secció (1973) de Cirurgia Ortopèdia i Traumatologia de la Ciutat Sanitària Principes de Espanya. Càrrecs obtinguts per Concurs de Mèrits (J. Cabot i A. Fernández Sabaté); Cap de Servei de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia de l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol des de 1988 fins a l'actualitat. *Encarregat de Classes Pràctiques de Patologia Quirúrgica. Càtedra de Patologia Quirúrgica de la Facultat de Medecina de la Universitat de Bar-*

celona (1963-66). Professor Encarregat de Curs A de Patologia i Clínica Quirúrgica. Unitat Docent de Bellvitge de la Facultat de medicina de la Universitat de Barcelona (1982-87). Professor Associat A del Àrea de Ciències de la Salut (1987-89). Unitat Docent de Bellvitge de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona (1982-87). Professor Titular de Universitat del Departament de Cirurgia de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona (1992). Ha realitzat 90 treballs en Revistes de l'Especialitat. (14 en revistes estrangeres), 5 treballs on figura com a primer firmant en: Journal of Bone and Joint Surgery, Clinical Orthopaedics, International Orthopaedics, Spine, Journal of Spinal Disorders, autor de 5 llibres i col·laborador en 8 monografies. *Director de l Curs Mestratge de Cirurgia de la Columna Vertebral (370 hores lectives). Estudi de Postgrau. Tercer Cicle. Universitat Autònoma de Barcelona) (1993-95). Director de cinc Tesi Doctorals. Director de 20 Cursos de Doctorat de Patologia de Columna Vertebral (1988-2007). Membre de la SECOT. Associat des de 1972. Membre de la SCCOT. Vicesecretari (1971-73), Secretari (1978-80), Vicepresident (1992-93). L'any 1980 sent Secretari de la SCCOT es va iniciar el l Curs de COT per Metges Residents, organitzat pels Hospitals amb programa de docència, fins el 1986.*

1995-1997: Manuel Marín Navarro (Barcelona 1941). Llicenciat el 1965 i doctorat el 1992 amb la tesi..... Especialitzat en COT, medicina esportiva, medicina del treball i diploma en gestió hospitalària per ESADE. La seva formació l'ha dut a terme en l'Hospital Clínic de Barcelona i el 1974 a l'Hospital Herriot (Lyon-França) sota la supervisió de Trillat. Ha estat cap d'equip d'urgències COT (1969-1972) a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau; Metge adjunt (1972-1979) i cap de secció (1979-1989) a l'Hospital de Bellvitge; Cap de servei (1989-2006) a l'Hospital de l'Esperança IMAS. És membre estranger de la SOFCOT i de la SOBCOT, i membre de la SATO; representant d'Espanya en el Board de la ISK (actual ISAKOS) entre 1983 i 1985; President de la SEROD (1989-1991); President de la SCCOT (1995-1997); membre at large: representant d'Espanya en la ESSKA (1996-2000) i; vocal de la Junta Directiva de la SECOT (2002-2004).

1997-1999: Humbert Ferrer Escobar (Barcelona 1944). Llicenciat amb "sobresaliente" en Medicina i Cirurgia el 1968 a Barcelona. Títol d'especialista en COT el 1972. Especialitat realitzada a la Clínica Puerta de Hierro de Madrid del 1969 al 1972 que obté la plaça de metge adjunt del servei de l'aparell locomotor de l'Hospital Príncipes de España on és Cap clínic de 1983 a 1986. Des de 1986 és cap de servei a l'Hospital Mútua de Terrassa. El 1977 Professor encarregat de curs (PNN) Universitat de Barcelona en l'Hospital Prínceps d'Espanya. Del 1980 a 1981 Professor de la Unitat Docent de Bellvitge de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona. El 1981, per concurs, Professor Ajudant de Patologia Quirúrgica. El gener de 1983 és nomenat Professor Col·laborador Honorífic de la Unitat Do-

cent de Bellvitge. El 1986 Tutor d'Ensenyament de postgrau Mir. Membre de la SECOT des de 1971. Soci d'Honor de la Sociedad Cubana de COT (1992). President i Membre de la "Sociedad Española de Cirugía de la Cadera" (1994) i de la Europea (2001). Realitza visites al Royal National Orthopaedic Hospital en Londres, Department of Biomedical Engineering the Institute Of Orthopaedic en Stanmore, The Robert Jones-Agnes Hunt Orthopaedic Hospital Westry-Shopshire, Nuffield Orthopaedic Center en Oxford, Fundacion M.E. Muller en Berna, Center for Hip Surgery Wrightington Hospital, New York Hospital, Hospital de Viena, New México Center for Joint Replacement Surgery Presbyterian Hospital, College of Medicine Gainesville Florida, Department of Orthopaedic, Center Orthopaedic Rosemont Illinois, University Hospital London Health Sciences Center. London Canada. Ha participat en 390 cursos i congressos nacionals i estrangers i en 62 publicacions. Ha col·laborat en els llibres: Fracturas de la extremidades proximal del fémur. Editorial: Fundación Mapfre Medicina i Infection and local treatment in Orthopedic Surgery. Editorial: Springer

1999-2001: Ramón Viladot Pericé (Barcelona 1942). Llicenciat en Medicina i Cirurgia 1968. Especialitzat en Ortopèdia i Traumatologia 1971. Doctorat amb el tema "Pie equino-varo congénito. Bases Anatómo-Patológicas de su tratamiento" per la Universitat Autònoma de Barcelona 1988. Cap de Servei de Cirurgia Ortopèdica a l'Hospital de Sant Rafael des de 1988. Professor associat al Departament de Ciències Aplicades de INEFC (Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya) des de 1994. Professor col·laborador en la Càtedra de COT de la Universidad Autònoma de Barcelona desde 1998. Past President de la Sociedad Española i de la Sociedad Internacional de Medicina y Cirugía del Pie (IFAS-CIP). Soci d'honor de la Sociedad de Ortopedia y Traumatología del Salvador 1979, de la Sociedad Cubana de Ortopedia y Traumatología 1994 i de la Sociedad Ecuatoriana de Ortopedia y Traumatología 2001. Membre d'honor de la Asociación Guatemalteca de Ortopedia y Traumatología 1995; de la Sociedad Francesa de Medicina y Cirugía del Pie 1996; de la American College of Foot and Ankle Surgeons; de la Sociedad Nicaragüense de Ortopedia y Traumatología 2004. Membre estranger de la Sociedad Chilena de Ortopedia y Traumatología 1988. Membre honorari de la Sociedad Argentina de Medicina y Cirugía del Pie y Pierna 2003. Autor dels llibres: "Ortesis y Prótesis del Aparato Locomotor. Columna vertebral". Ed. Masson. Barcelona 1985; "Ortesis y Prótesis del Aparato Locomotor. Extremidad Inferior I". Ed. Masson. Barcelona 1987; "Ortesis y Prótesis del Aparato Locomotor. Extremidad Inferior II". Ed. Masson. Barcelona 1989; "Ortesis y Prótesis del Aparato Locomotor. 3. Extremidad Superior". Ed. Masson. Barcelona 1992; "Técnicas de aplicación en reumatología. Conceptos básicos en la patología del pie". Iatro Ediciones S.L., Barcelona 1997; "Técnicas de infiltración. Manual práctico". Stm Editores. Barcelona 2001; "Técnicas quirúrgicas en cirugía del pie". Masson, Barcelona 2003 i; Director de la Edición Española: "Prótesis de cadera y rodilla". Ed. Masson 1991. Ha traduït dos llibres de patologia i ra-

diologia del peu i ha col·laborat mitjançant capítols en onze llibres d'altres autors també sobre temes del Peu. Té més de cent treballs publicats en revistes nacionals i estrangeres sobre patologia de l'avantpeu, retropeu i turmell i altres treballs sobre raquis, maluc, dispositius ortopèdics, ... Membre del Comité de Redacció del Foot and Ankle Surgery i de la Revista Española de Pie y Tobillo.

2001-2003: Josep Mª Saló Orfila (Manresa 1946). Llicenciat el 1970 a Barcelona i doctorat al 1986 amb la tesi "Estudi esferocèntric del cap femoral a l'artrosi del maluc". Premi Bages de Ciències mèdiques (ACMCB) 1998. Ha treballat als serveis de l'Aparell Locomotor a l'Hospital Sant Rafael de Barcelona i al de l'Hospital de Sant Joan de Déu de Manresa dirigits per Antonio Viladot. Hospital Sant Joan de Déu de Martorell. Des del 1977 com Cap de Servei de l'Aparell Locomotor de l'Hospital de Sant Joan de Déu de Manresa convertit en Hospital General de Manresa, Althaia, xarxa assistencial de Manresa.

President de la Sociedad Española de Fijación Externa. Ha participat en nombrosos Congressos, cursos i reunions presentant ponències i comunicacions a la EFORT, SECOT, SCCOT. Membre, durant molts anys, dels cursos de Malalties dels Peus de l'Hospital de Sant Rafael sota la direcció d'Antonio Viladot. Ha participat en els llibres: "Diez y Quince lecciones sobre patologia del pie", "Ortesis y prótesis del aparato locomotor", "Lecciones básicas de biomecánica del aparato locomotor" i Patologia Quirúrgica. Ha publicat molts articles a revistes. Cal fer esment en que ha treballat per situar la nostra tasca en els hospitals dits "comarcals" en el lloc que els correspon dins la xarxa assistencial del nostre País.

2003-2005: Joan Nardi Vilardaga (Ripoll 1947). Llicenciat a Barcelona el 1972. Doctorat a Barcelona, 1976. Premi extraordinari de doctorat de la Universitat de Barcelona curs 1976-77 amb la tesi "Análisis experimental del desarrollo de las articulaciones". Títol d'Especialista en Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia 1977. Metge Resident de COT. Ciudad Sanitaria Francisco Franco. 1974-1977. Metge adjunt i cap clínic de COT. Ciutat Sanitària Vall d'Hebrón. 1978-1994. Cap de Servei de COT. Ciutat Sanitària Vall d'Hebrón. Des del 31 de maig de 1994. Professor Titular de Anatomia. Facultat de Medicina. Universitat de Barcelona des de 1985. Professor Titular de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia. Facultat de Medicina. Universitat Autònoma de Barcelona 1990.

Fundador i Primer Director de la *Revista de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia*, òrgan oficial de la SCCOT. 2004. Participació en la creació del *Registre d'Artroplasties de Catalunya*, conjuntament amb el Servei Català de la Salut i l'Agència d'Avaluació de recerca i Tecnologia Mèdiques. Organitzador del *Curs de Formació Continuada de la SCCOT*. Començat al mes d'octubre de 2003.

2005-2007: Fermí Aramburo Hostenc (Marcalain-Navarra el 1945). Llicenciat Barcelona el 1971. Doctorat el 1976 a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) amb la tesi " Bases bioanatómicas en el tratamiento de los traumatismos de la mano". Especialista en COT a la Universitat de Barcelona, el 1977.

Estada a l'Hospital de Legnano (Itàlia), al Servei del Prof. E. Morelli, per aprofundir amb la cirurgia de la mà i microcirurgia, 1972. Professor adjunt contractat d'Anatomia Humana per la UAB, 1973- 87. Cap de Servei de COT de l'Hospital de Sabadell, període de 1988 a 1993. Director del Servei, del Consorci Hospitalari Parc Taulí de Sabadell, des de 1994. Ha impartit 18 cursos de doctorat. President de la Sociedad Española de Cirugía de la Mano, (SECMA) (1994-1996). Membre fundador de la Sociedad Española de Cirugía de Hombro y Codo (S.E.C.H.C.). Delegat internacional en el " Comité Ejecutivo de la S.E.C.E.C." (1994-2002). President de la " Sociedad Española de Cirugía del Hombro y Codo" (2003-2005). Membre del Comitè Executiu de la " Sociedad Internacional de Ortopedia del Mediterráneo" (Ortho Mare Nostrum), des de la fundació al 2002. Durant la presidència de la SCCOT, en l'àmbit de les beques que dona la societat, es crea la beca sobre recerca en el marc d'una Tesi doctoral.

Les publicacions: La revista i la pàgina web.

Les tasques de formació i les publicacions s'han intensificat. Si bé els Annals de l'ACMCB segueixen recollint les aportacions dels nostres especialistes, com es pot comprovar en la relació que s'adjunta del conjunt d'articles publicats, a partir de l'any 2004, la Junta que presideix J. Nardi recollí el sentiment general de manca d'un mitjà d'expressió científica de la cirurgia ortopèdica catalana i decidí editar la **Revista de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia** amb una periodicitat de dos números a l'any. La riquesa de les aportacions dels especialistes es pot comprovar en la relació dels treballs i autors que hi han publicat.

Pàgina web de la Societat Catalana de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia

Una nova manera d'establir comunicació entre els associats ha sigut la pàgina web. L'any 1995 es va posar en marxa el Projecte Telemed amb l'objectiu de dotar l'Acadèmia d'una eina que facilités la comunicació i la informació a tots els socis i entre els socis d'una manera permanent. Es va acordar la creació d'una pàgina web. La inauguració oficial es va fer el 13 de juny de 1996.

Ja en aquesta data inicial la Societat Catalana de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia tenia presència a internet amb una pàgina on, a més de mostrar el logotip de l'associació i el nom del president i secretari de la junta directiva, es podien consultar les activitats programades.

Tant aviat com va ser possible la gestió descentralitzada de les webs de les societats, la SCCOT, a la junta del 9 de juny de 1999, va designar J.L. Bada com a responsable de la web. El manteniment de la informació en aquells primers anys era feixuc i no es disposava de l'agilitat de les eines que tenim avui dia. L'any 2001 es va posar en funcionament la bústia personalitzada *sccot@acmcb.es*.

El 2002 J. Nardi agafà el relleu i es va dissenyar i posar en marxa una nova pàgina web totalment individualitzada i personalitzada per la Societat incorporant les novetats tecnològiques que s'havien produït.

Amb la nova web es van ampliar notablement els continguts amb informació institucional: qui som, la junta, els estatuts, el programa de formació i l'històric dels congressos de la SCCOT des de 1991, entre d'altres.

L'any 2004 el responsable és F. Aramburo. El mes de febrer de 2006 es van iniciar les sessions online amb la publicació dels power points de les xerrades del curs de formació i s'instaurà una àrea privada amb continguts exclusius pels socis que va presentar-se a la reunió de la societat de 2006 al mateix temps que és possible gestionar la inscripció a la societat i a l'Acadèmia directament des de la pàgina web.

Els cursos de formació

La formació dins de l'especialitat de COT ha passat per diferents etapes. Durant molts anys es va desenvolupar dins les càtedres de Patologia Quirúrgica, amb un pes específic molt pobre. Els cursos, independents de les classes de la Facultat de Medecina, van ser pocs durant molts anys. De tota manera alguns hospitals tenien cursos que eren l'Escola de COT d'aquells anys i cal destacar els Cursos de Patologia de l'Aparell Locomotor que durant molts anys es van fer a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona. De mostra un programa del "XIX Curso de Patologia del Aparato Locomotor" d'abril de 1968 organitzat pel Servei de V. Bosch Olives.

Secció de Docència de la SCCOT. L'any 1987 l'ensenyament de l'especialitat, degut a les condicions restrictives de la llei, estava totalment polaritzat cap el col·lectiu dels MIRs i en quedaven al marge tots els metges postgraduats que, tot i voler fer l'especialitat, no havien obtingut plaça en els exàmens de selecció que es feien anualment. Davant d'aquesta situació un grup de postgraduats, que ja desenvolupaven tasques de tipus traumatològic,

encapçalats per E. Estany i J. Cortés, sol·licitaren el recolzament del COMB el 10-2-87, la SCCOT i la SECOT per organitzar una formació complementària que desenvolupés integralment el programa de l'especialitat per aquest col·lectiu. Les reunions inicials amb altres metges de l'estat amb el patrocini de la SECOT, presidida per A. Viladot, es feren en un seminari el febrer del mateix any al col·legi de metges de Madrid. Posteriorment, i amb el recolze total de la SCCOT presidida per F. Bastos el 22-3-87 i sota l'empara dels estatuts de l'ACMCB, que articulen la possibilitat de fer seccions especialitzades dintre de les Societats que la formen, es crea la Secció de Docència de la SCCOT. El seu reglament intern s'aprovà per la Junta de l'ACMCB el 22 de juny de 1988.

The image shows a poster for a session organized by the 'SOCIETAT CATALANA DE CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA'. The poster is titled 'MÉTODES DIAGNÒSTICS EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA' and lists several topics and their respective speakers: 'Electromiografia', 'Gammagrafia òssia', 'Artroscòpia diagnòstica', 'Tomografia axial computaritzada', and 'Resonància nuclear magnètica'. The poster also includes the names of the President and Secretary of the section, and the date and location of the session.

La Societat Catalana de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia. SECCIÓ DE DOCÈNCIA, es complau a anunciar-vos la sessió que tindrà lloc el dilluns, dia 9, a les nou del vespre, a la Sala *B* de l'Acadèmia:

"MÉTODES DIAGNÒSTICS EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA"

- **Electromiografia**, Dr. Jaumè Colamer i Oferil.
- **Gammagrafia òssia**, Dr. Ramón Herránz García-Romero.
- **Artroscòpia diagnòstica**, Dr. Raül Puig i Adell.
- **Tomografia axial computaritzada**, Dr. José L. López Moreno.
- **Resonància nuclear magnètica**, Dr. Manuel Sanz i Romero.

Atentament,

El President de la Secció de Docència,   El Secretari de la Secció de Docència,
Dra. E. Estany i Raluy   **Dr. J. Cortés i Artisen**

Barcelona, novembre de 1987.

Més endavant foren els propis metges MIRs de Catalunya els que reclamaren el dret a la formació especialitzada. La Junta Directiva de la SCCOT, presidida per Jaume Roca, es reuní amb els seus representants el setembre de 1993 i, per satisfer aquesta necessitat s'acordà una reunió mensual amb temari derivat de la Comissió Nacional de l'Especialitat (simplificat) on podrien assistir-hi els residents, assistents i becaris dels hospitals catalans. Els temes s'agruparen en quatre seccions: Ciències bàsiques, Traumatologia, Ortopedia regional i Malalties òssies i es feren cada any dues sessions de cada grup.

El 2000-2001 es programà un curs de docència i formació continuada per actualitzar els avanços que en tots els camps de la COT s'havien fet durant els darrers anys. Es va realitzar en temps de la presidència de R. Viladot, amb el suport de la càtedra de A. Navarro i la coordinació d'E. Càceres i va ser especialment útil pels MESTOS que optaven a l'examen de l'especialitat que es va fer a Madrid l'any 2001. Aquest curs, desenvolupat els dissabtes el matí va constar d'un temari teòric, supostos pràctics i exercicis d'autoevaluació.

Cursos de Formació Continuada. A partir d'octubre de 2003 la Junta dirigida per J. Nardi decideix organitzar Cursos de Formació Continuada per tots els membres de la Societat adreçats de manera especial als especialistes en formació, de tres anys de durada. El curs teòric-pràctic és de 200 hores (20 crèdits) distribuïts en 58 hores teòriques, 116 hores pràctiques i 26 hores de seminaris. Aquesta activitat es fa a la seu de l'ACMCB amb horari de tarda i enllaça amb la sessió ordinària de cada mes. La formació rebuda és acreditada amb un diploma de la SCCOT amb els crèdits de Formació Continuada anuals precisant del 80% d'assistències.

L'atenció als especialistes en formació, socis de la SCCOT, els permet accedir a beques per estades d'estudis a la resta de l'estat i a l'estranger, per cursos universitaris d'anatomia quirúrgica, i per assistir a Cursos organitzats a Catalunya. La inscripció als Cursos és gratuïta per als especialistes en formació, socis de la SCCOT. També la quota a l'ACMCB i a la SCCOT és gratuïta.

El segon cicle, començat el setembre de 2006, s'ha ampliat el contingut a quatre anys. Hi ha hagut una bona participació, tant en el primer cicle com en l'actual.

Cal fer esment de la sessió extraordinària de casos clínics organitzada pels MIRs a l'Hospital Joan XXIII de Tarragona el setembre de 2006.

Els Congressos de la Societat

Els Congressos de la Societat celebrats anualment des de 1988 amb continuïtat fins ara, constitueixen una de les activitats senyeres de la Societat, en la que es reflecteixen en múltiples aportacions els esforços dels especialistes. Per incentivar la participació, des de setembre de 1991 s'aprovà la creació de dos premis dotats en 100.000 ptes. a la millor comunicació i al millor cartell presentats i es redactà una normativa per a la seva concessió. També des de 1993 i per regular les activitats dels Congressos es va redactar-ne el Reglament, sota la presidència de J. Roca.

Seus i Activitats: Es relacionen els Congressos i les activitats dels mateixos.

I Congrés Tarragona 1988 President Ignaci Sampere Rusiñol

Ponències: -Els nostres mestres per qui els coneixeren.

Coordinador A.S. Palazzi.

- Les complicacions de l'artroplàstia total de maluc.

Coordinador A. Navarro.

-Valoració de lo nou a la nostra especialitat.

Coordinador J.M. Cañadell.

Conferències extraordinàries:

- J. Adserà: Avanços de la cirurgia a l'època del renaixement.

- A.Viladot: Les escoles estrangeres i la seva influència a casa nostra.

II Congrés Manresa 1989 President Josep Mª Saló Orfila

Ponències:-Necrosi òssia Presideix A. Catterall.

Moderador D. Ribas Mujal.

- Ortopèdics "flash".

Coordinador A. Viladot.

- Traumatologia i esport Entesitis Presideix D. Ruano.

Moderador A. Navarro.

Conferència Magistral.

- A. Catterall Congenital dislocation of the hip.

Taula rodona sobre esports flash. Qui coordina?

III Congrés Sabadell 1990 President Fermí Aramburo Hostench

Ponències:-Fractures obertes.

Moderador: F. Bonnel.

- Infeccions osteoarticulares.

Moderador: P. Vicente.

Conferència Magistral: Estabilitat lligamentosa del genoll:

Problemes terapèutics. F. Bonnel.

Prof. Estrangers convidats: F. Bonnel, P. Meyrueis i J.P. Papineau.

IV Congr s Mataró 1991 President Jaume Auleda

Ponències: -Inestabilitat postraumàtica del carp.

Ponent Ph. Saffar (París).

- La síndrome dolorosa femoro-rotuliana cr nica.

President P. Rabischong (Montpellier).

Moderador M. Marin.

Sessio d'Homenatge a Fernando. Collado Herrero.

-Coordinador A. Navarro Quilis.

V Congr s Vic 1992 President Josep T sies Buf 

Ponències: -Lesions paratumorals de l'aparell locomotor.

Coordinador J. Martí Valls.

- Banc de teixits a Catalunya.

Coordinador R. Ramón Soler.

Premi al millor cartell:

"Tumoració de clavícula" de A. Sánchez, J.M. Fernández Prat, S. Cruz, R. López i I. Roig de l'Hospital de Terrassa.

VI Congr s Reus 1993 President Rodrigo Miralles Marrero

Ponències: -Les fractures del vell a Catalunya.

Coordinador R. Orozco.

- Limits del tractament ortopèdic de les fractures de les extremitats.

Coordinador J. Auleda.

Es proposen com a membres emèrits R. Esteve de Miguel i I. Sanpere Rosinyol.

VII Congr s Granollers 1994 President Alex Yunta

Ponències: -Sarcomes de parts toves.

Coordinador J. Maj .

- Tractament de les fractures del raquis toracolumbar.

Coordinador D. Moreta.

Premi a les millors comunicacions:

"Tumoració femoral d'origen desconegut". Dr. Til (Hospital General de Vic).

"Tractament quirúrgic de la espondiloptosi lumbosacra" . J.A. Ruiz (Hospital Germans Trias i Pujol).

Premi als millors cartells:

"Injecció subcutànea de mercuri" Jordan, Sarrasqueta, Varela, Itarte, Proubasta, Sancho i Càceres de l'Hospital de Sant Pau.

"Síndrome SAPHO" M. Lluçà, A. Olives, Aleon García, P. Inerejos, J.A. Toribio, J. Nardo de Hospital Vall d'Hebron.

VIII Congrés Terrassa 1995 President Josep Mª Amorós

Ponències: -Fractures de l'anell pèlvic i de la còtila. Enfocament multidisciplinari.

Coordinador V. Caja.

- Reconstrucció del fracàs asèptic de la pròtesi total de genoll.

Coordinador F. Celaya.

Comunicacions especials:

"Trajectòria de la COT a Catalunya" desenvolupades per A. Fernández Sabaté, R. Ramón, F. Aramburo i A. Navarro.

Exposició de llibres antics de COT i Concert de Tete Montoliu.

Premi a la millor comunicació:

"Osteotomies de valgutzació tibial. Revisió a dotze anys" J. García, A. Pérez, J. Cabot, F. Jimeno, J.A. Hernández, X. Romero de l'Hospital de Bellvitge.

Premi al millor cartell:

"Sinostosi Tibioperonea. Reacció a cos estrany" B. López, Ll. Ximeno, M. Biosca, J. Garreta, A. Izquierdo, B. Colom de l'Hospital de Sant Celoni.

IX Congrés Igualada 1996 President Felix Gimeno

Ponències: -Espondilolistesi.

Coordinadora M.T. Ubierna.

- Atenció inicial al politraumatitzat.

Coordinador A. Navarro.

- Formació mèdica continuada per A. Navarro, R. Ramón, A. Fernández Sabaté i E. Càceres.

Conferència magistral J. Minguella " Malformacions del polze" .

Premi a la millor comunicació:

" Patologia subacromial. Estudi multicèntric" del Dr. J. Itarte i cols.

X Congrés Lleida 1997 President Juan J. Fernández Martínez

Ponències: -Fractures del tars.

Coordinador R. Ramón.

- Tuberculosi osteoarticular.

Coordinador E. Càceres.

El llibre del congrés recull la referència dels presidents de la SCCOT i dels congressos realitzats fins aquest any.

Premi als millors cartells:

" Resecció per doble via d'un osteosarcoma vertebral" P. Paz i cols de l'Hospital de Santa Creu i de Sant Pau.

" Fisiopatologia de l'afluixament del asèptic de la còtila d'Endler. Estudi histològic immunohistoquímic" de Julián Segura i cols de l'Hospital Mora d'Ebre.

XI Congrés Girona 1998 President Pascual Vicente

Ponències: -Correcció de les dismetries.

Coordinador J.M. Vilarrubias.

- Criteris actuals de tractament de les fractures i pseudoartrosi de l'escafoïdes carpià.

Coordinador A. Navarro.

Premi a les millors comunicacions:

- Hallux valgus no artròsic. Tractament quirúrgic. F. Álvarez, E. Rodríguez, R. Viladot de l'Hospital Sant Rafael.
- Ostotomia d'escurçament de la primera falange en el tractament de l'hallux valgus. M. Orduña, E. Jiménez, P. Mir, J. Guimerà de l'Hospital de Mollet.
- La síndrome de l'estret toràcic superior: correlació anatomoquirúrgica. A. Muset, C. Dolz, A. Rodríguez de l'Hospital de Viladecans.

Premi als millors cartells:

" Complicació neurovascular en una fractura subcapital d'Humer" per J.C. Serfaty, M. Pulgarin, A. Zumbado, S. Massanet, N. Joshi, E. Castellet i J. Fisas de l'Hospital de Vall d'Hebron de Barcelona.

" Infecció de parts toves per brucel·la mellitensis" de G. Pizà, R. Huguet i J. Roca de l'Hospital de Sant Joan de Déu de Barcelona.

XII Congrés Tortosa 1999 President Emilio López Pérez

Ponències: -Síndrome subacromial. Patologia de la còfia dels rotadors.

Coordinadors A.Yunta i J. Canosa.

- Afluixament asèptic i revisió de l'artroplàstia total de maluc.

Coordinadors A. Navarro i J. Auleda.

Premi a les millors comunicacions:

" Col·lagen amb gentamicina (collatamp) en l'osteïtis: Experiència en vuit casos" M. Pons, J. Solana, M. Edo i R. Viladot, Hospital Sant Rafael de Barcelona.

" Síndrome de Poland: Revisió de 38 casos" Marisa Cabrera, J. Minguella, J. Escolà Hospital de Sant Joan de Déu de Barcelona.

Premi al millor cartell:

" Compresió medul·lar per malaltia de Paget" C. Ramírez, M. T. Ubierna, J.M. Cavanilles, M. Ibarra, J.A. Ruiz, J. Roca, Hospital Germans Tries i Pujol de Badalona.

XIII Congrés Barcelona 2000 President Antonio Navarro Quilis

Ponències: -Indicació de les osteotomies en el membre inferior.

Coordinadors J.M. Vilarrubies i A. Yunta.

- Fractures de tibia d'alta energia.

Coordinador X. Mir.

Premis al millor cartell:

"Osteocondromatosi sinovial glenohumeral." J.M. Amorós, J.M. Mora, B. López, J. Español i E. Cañete de l'Hospital de Terrassa.

"Hemangioma complicat de localització toràcica" presentat per B. Saló, M. T. Urbierna, J. A. Ruiz, M. Iborra i L. Torrededí de l'Hospital de Can Ruti de Badalona.

XIV Congrés L'Hospitalet 2001 President Alfons Fernández Sabaté

Ponències: -Metàstasis òssies.

Coordinadors E. Càceres i F. Portabella.

- Infecció osteoarticular no artroplàstica.

Coordinador M. Pons i A. Matamala.

Conferència inaugural P. Vives (Amiens, França).

Assistència dels presidents de la SOTOCV del País Valencià, de l'ABCOT de les Illes Balears i de la Catalunya Nord.

Premi al millor cartell:

"Hidatidosi muscular, a propòsit d'un cas" J.M. Soler, J.M. Cavanilles-Walter, X. Granero, F. Aliaga i L. Trigo, Hospital Germans Trias i Pujol de Badalona.

XV Congrés Andorra 2002 President Juan A. Mijares Grau

Ponències: -Complicacions i fracassos de la cirurgia lumbosacra.

Coordinadors E. Càceres i J. Roca.

- Necrosi avascular de cap femoral.

Coordinadors A. Fernández Sabaté i A. Coscujuela.

Conferència magistral F. Forriol "Estat actual de la consolidació òssia".

Seminari de casos clínics amb problemes.

Assistència dels Presidents del País Valencià i de les Balears.

Premi a la millor comunicació:

- Fracturas de Calcani. Avaluació de resultats. S. Gallardo, J. Omaña, A. Dalmau. Hospital Asepeyo de Sant Cugat.

Premi al millor cartell:

- Fractures patològiques = Cirurgia radical? R. Seijas, M. Pérez, J. Minguell, D. Albareda, S. Catalán, M. Moragues. C.S.U. Vall d'Hebron de Barcelona.

**XVI Congrés Badalona 2003 President Jaume Roca Burniol-
Josep Novell Alsina**

Ponències: -Tractament de les fractures de cap d'húmer.

Coordinadors J.M. Amorós i J.M. Mora.

- Diagnòstic i tractament de la infecció protèsica.

Coordinadors X. Cabo i X. Flores.

Comunicació especial:

- H. Resch (Salzburg) " Tractament percutani de les fractures de cap d'húmer"

Conferència magistral de Moisès Broggi " Memòries d'un cirurgià"

Premi a la millor comunicació:

" Capsuloplàstia en l'espatlla dolorosa" J.C. Valdés i cols. de l'Hospital Creu Roja de Barcelona.

Premi als millors cartells:

" Vertebroectomia completa cervical en el tractament del tumor de cèl·lules gegants" P.L. Esteban i cols. de l'Hospital Clínic de Barcelona.

XVII Congrés Tarragona 2004 President Josep Giné Gomà

Ponències: -Enclavats forrellats.

Coordinadors M. Ferran, F. Granell i F. Portabella.

- Criteris actuals en el tractament de la cirurgia de l'hallux valgus.

Coordinadors J.L. Bada i X. Martin.

Premi a la millor comunicació:

" Resultats dels tractaments de les fractures de fémur amb encla-

vat endomedular forrellat. La nostra experiència” C. Esteve Balzola, I. García Forcada, E. Miranda, A. Gargantilla, J. Ballabriga, I. Corcoles i J. Giné de l’Hospital Joan XXIII de Tarragona.

Premi al millor cartell:

“ Tractament percutani de l’osteoma osteoide” de J. Leal i Blanquet de ICATME.

“ Sarcoma granulocític sense malaltia hematològica associada. A propòsit d’un cas” de Peiró i Ibáñez de l’Hospital de Sant Pau.

XVIII Congrés Blanes 2005 President Josep Roig – Ramón Oller

Ponències: -Nous conceptes en el tractament de les fractures distals del radi.

Coordinador X. Mir.

- Patologia de maluc en el nen i la seva repercussió a l’adult.

Coordinador R. Huguet.

Premi a la millor comunicació:

“ Fractura-luxació lumbosacra anterior tractada en reducció oberta posterior i fusió circumferencial. A propòsit de tres casos.” A. Ruiz, G. Saló, A. Lladó, M. Ramírez, A. Molina, A. Solano, E. Càceres dels Hospitals del Mar i de l’Esperança (IMAS).

XIX Congrés Vic 2006 President Llorenç Guillaumet Jordà

Ponències: -Tractament dels traumatismes del colze.

Coordinadors X. Mir i M. Llusà.

- Pròtesi total de maluc i cirurgia mínimament invasiva.

Coordinadors F. Pallisó, J. Auleda, J. Morales, J. Riba i A. Vidal.

Es realitzen uns tallers de treball.

Premi a la millor comunicació:

“ Cirurgia fetal de la brida amniòtica en extremitats inferiors. Salvament d’extremitats mitjançant alliberació «in utero»” . F. Soldado, C. Fontecha, J.L. Peiró i cols. Hospital Vall d’Hebron.

Premi al millor cartell:

“ Osteosintesi percutànea en fractura de la còtila” N. Fernández, J.M. Muñoz, J. Couceiros i cols. de l’Hospital J. Trueta de Girona.

XX Congrés Lleida 2007 President Juan J. Fernández Martínez

Ponències: -Estat actual del tractament de les Paràlisis.

Coordinadors: M. Llusà i S. Palazzi.

- Les fractures periprotèsiques. Estudi multicèntric i opcions terapèutiques.

Coordinadors: J.M. Saló i F. Pallisó.

1a Reunió Catalana d'Infermeria Traumatològica.

Premi al millor cartell:

- Substitució protèsica d'húmer sencer com a tractament paliatiu en pacient amb osteosarcoma multicèntric. A. Peiró, L. Trullols, B. Oller i cols. Hospital de Sant Pau. Barcelona.

- Fractura de clavícula amb complicació neurològica. J. Pérez, I. Codony i Ll. Guillamet. Hospital General de Vic.

Premi a la millor comunicació:

" Història natural de l'espondilolistesi degenerativa. Estudi comparatiu amb una sèrie tractada quirúrgicament. E. Cassart, L. García, M.T. Ubierna, M. Iborra, J.M. Cavanilles i J. Roca. Hospital " Germans Trias i Pujol" . Badalona.

" Empelt microvascularitzat del nervi comunicant peroneal. Estudi anatòmic amb aplicació clínica." M. Llusà, A. Valer, F. Soldado, D. Pacha, A. Carrera, M.R. Morro i A. Méndez. Hospital Vall d'Hebron. Barcelona.

4. LA PROJECCIÓ MÉS ENLLÀ DE CATALUNYA I LA DESCENTRALITZACIÓ.

LES RELACIONS AMB LA RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL

La SECOT es va fundar el juliol de 1935, fruit d'una reunió prèvia entre Manuel Bastos Ansart, Rafael Argüelles López-Tuñon i Joaquim Trias i Pujol al si d'un dels cursos de traumatologia que aquest darrer organitzava. Ell mateix va ser elegit primer president i entre els assistents es comptaven F. Jimeno Vidal i J. Trueta Raspall. En va ser secretari R. San Ricart actiu també a la Societat catalana. Un cop passada la guerra, l'abril de 1947, la SECOT va ser refundada sota la vicepresidència de R. San Ricart i la col·laboració de F. Jimeno Vidal i J.Mª Vilardell Permanyer.

Son molts els metges catalans que han compartit l'activitat associativa al si de les dues entitats i alguns membres de la SCCOT han estat membres de la Junta de la Societat Espanyola. Entre els seus presidents trobem:

Josep Mª Vilardell Permanyer (1951-1953), Francisco Jimeno Vidal (1960-1962), Àngel Santos Palazzi Duarte (1966-1968), Josep Cañadell Carafí (1970-1972), Joaquim Cabot Boix (1972-1974), Fernando Collado Herrero (1978-1980), Antonio Viladot Pericé (1986-1988), Rafael Esteve de Miguel (1988-1990), Antonio Navarro Quillis (1994-1996) i Alfons Fernandez Sabaté (2002-2004). Actualment és Vicepresident Enric Càceres Palou.

Malgrat diverses circumstàncies van portar a que no tinguessin una participació activa al si de la SCOOT, hi ha dos metges catalans que, pel seu paper dins la cirurgia ortopèdica és de justícia retre'ls-hi homenatge: Joaquim Trias i Pujol i a Josep Trueta i Raspall.

Joaquim Trias i Pujol (Badalona 1887-Barcelona 1964) es llicencià a Barcelona el 1910. Metge militar per oposició és destinat al Marroc (1912-1916). Catedràtic per oposició a Granada, Saragossa i Barcelona. A la Facultat de Medicina catalana, convertí la segona càtedra de Patologia quirúrgica dirigida per ell mateix en Càtedra de Traumatologia i Ortopèdia i fundà el Servei d'Urgències de l'Hospital Clínic. Presidí l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears de 1928 a 1930 i va ser membre fundador de la Societat Catalana de Cirurgia. Presidí el VII Congrés de Metges de Llengua Catalana a Palma de Mallorca el 1932. En els anys republicans participa en l'organització de la Universitat Autònoma que comptà amb

l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau com segona Facultat de Medicina i va ser degà de la Facultat de Medicina de 1931 al 1939.

Fundador de la SECOT, la guerra civil l'obligà a exiliar-se. Al tornar va curar a un milicià i només el fet d'haver curat a Franco a l'Àfrica el va salvar de la mort. Emigrà a l'Argentina on va organitzar l'ensenyament de la Cirurgia a la Universitat de Mendoza. No va poder retornar a la seva càtedra encara que mai va ser ocupada.

Josep Trueta Raspall (Barcelona 1897-1977) llicenciat a Barcelona el 1921 i doctorat el 1922. Va ser alumne intern a la càtedra de medicina interna amb F. Ferrer Soler-Vicenç. Metge intern, és nomenat cirurgià ajudant de M. Corrachán el 1928 a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. El 1933 ajudant lliure de la càtedra de la Universitat Autònoma sent nomenat el 1936 Cap de Servei de cirurgia i Professor lliure (catedràtic). Durant la Guerra Civil aten a molts accidentats perfeccionant la tècnica del tractament tancat de les fractures. Ha d'exiliar-se i l'atzar el dirigeix a Anglaterra on participa en la organització i tractament dels ferits de la Zona Guerra Mundial. Comença a treballar a l'Hospital General d'Oxford com a convidat i incorporat el

1940. Porta el Servei d'accidents el 1942 i és Doctor Honoris Causa el 1943. El 1948 és nomenat Catedràtic de Cirurgia Ortopèdica. Durant aquests anys i posteriors realitza una important labor tant quirúrgica com docent i d'investigació sent múltiples els treballs publicats per ell i els seus deixebles. Membre honorari d'incomptables societats mèdiques internacionals és nomenat president honorari perpetu de la SICOT el 1960. Jubilat el 1966 tornà a Barcelona on va proseguir la seva labor donant conferències i participant en activitats científiques. El seu legat es va publicar el 1975, "La estructura del cuerpo humano", compendi dels seus estudis.

Es indubtable que la presidència de J. Trias influï en la celebració a Barcelona del primer Congrès Nacional de la SECOT el juny de 1936, pocs dies abans de la guerra. Fou secretari i ponent R. San amb la col·laboració de J. Trueta i F. Jimeno.

Posteriorment les terres catalanes han seguit acollint en diverses ocasions l'aplec dels metges de la SECOT amb caràcter de congressos nacionals.

- El IV Congrès, celebrat el 1952 a Barcelona. Com secretari J.M. Vilardell.
- XIV Congreso Nacional de la SECOT a Girona els dies del 9 al 13 de juny de 1974, presidit per A. Bordas i vicepresidents J. Jaile i M. Soler.
- XIII Congreso Nacional de la SECOT a Barcelona, del 23 al 25 d'octubre de 1980, presidit per F. Collado i Honorari J. Cabot que havia mort, secretari A. Blanquet. En el pre-congrés es va fer el III Symposium de la Sociedad Ibérica de Biomecànica.
- XXV Congreso Nacional de la SECOT a Barcelona, del 14 al 17 de setembre de 1988 presidit per Felipe Bastos Mora i vicepresidents M. Fernández, J. Prat i R. Rochera.

- XXX Congreso Nacional de la SECOT a Barcelona els dies 5 al 8 d'octubre de 1993 presidit per A. Navarro i vicepresidents A. Fernández Sabaté, R. Ramón i J. Roca.
- IXL Congreso Nacional de la SECOT a Barcelona, del 24 al 27 de setembre de 2002, presidit per E. Cáceres, amb la presidència d'Honor d'A. Navarro i vicepresidents J. Nardi, R. Ramón i J. Roca.
- XLIII Congreso Nacional de la SECOT a Barcelona els dies 4 al 6 d'octubre de 2006 presidit per S. Suso, amb la presidència d'Honor de J. M. Cañadell, en van ser vicepresidents F. Gómez Castresana, F. Pallisó i J. Riba.

LES RELACIONS INTERNACIONALS

El Congr s de la SICOT a Barcelona de 1957.

Cal recordar que aquest Congr s Internacional es celebr  aquí per influència de Ramón San Ricart que era Vicepresident perpetu de la SICOT i va voler, com president de la ACCOT, que aquest es pogués celebrar a Barcelona. Malauradament va morir el 1955 sense poder veure realitzada la seva il·lusió.

El Congr s es desenvolupà el setembre de 1957 sota la presidència de l'argent  José Valls, vicepresident de la SICOT, i fill de catalans emigrats all  el 1888. La vicepresidència la va ocupar Manuel Bastos Ansart que, des del final de la Guerra Civil va residir a Barcelona i era el delegat espanyol a la directiva de la SICOT. Actu  com secretari Josep M. Vilardell Permanyer, en aquell moment President de la ACCOT i eficient organitzador del Congr s i el Tresorer va ser  ngel Santos Palazzi. En aquell moment el President de la SICOT era Jean Delchef i eran vicepresidents José Valls i Josep Trueta.

Els dos temes tractats van ser:

- *Tractament de les articulacions "ballantes"*. El dirigia G. Hohmann i de codirectors M. Bastos Ansart i O. Scaglietti. Van parlar M. Bastos sobre el tractament d'aquesta patologia al peu mitjançant artrodesi i J. Cabot Boix sobre el tractament en el genoll i la importància d'estabilitzar primer el lligament lateral intern.
- *La influència del creixement en les seqüeles dels traumatismes de l'infant*. El dirigia P.L. Chigot i com codirectors W. Blount, B. McFarland i J. Trueta. Va parlar J. Trueta "Trauma and bone growth".

També van presentar comunicacions: J. Cabot Boix, V. Sanchis Olmos i I. Ponseti.

Paralelament es van fer Symposiums de:

- *Tumors de cel·lules gegants*, on van participar-hi P. Rubiés Trias i J. Sanchez Lucas.
- *Tractament quirúrgic de l'artrosi de l'anca excepte l'artroplastia*, participant-hi J. Trueta.

- *Causes i prevenció de les malformacions congènites*, participant J.F. de la Vega Lomaban de Madrid.

Les sessions es complementaren amb passis de pel·lícules al Palau de Projeccions de Montjuic i al Casal del Metge que foren presentades per: M. Bastos Ansart, F. Bastos Mora que en presentà tres, J. Cabot Boix, J. Navés Janer, A. López Fernández de València, V. Sanchis Olmos de Madrid, A. Santos Palazzi, J.M. Vilardell que en presentà dues i M. Oliveras Devesa.

En aquells moments, dels 99 associats a la SICOT de l'estat espanyol, trenta eren de Catalunya i tres de les Balears la qual cosa palesa el pes de la traumatologia catalana a la Societat Internacional de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia. Aquesta realitat influí en la presència de metges d'aquí en les seves Juntes i activitats. Així Josep Trueta va ser nomenat president del 8è Congrés de la SICOT a New York.

Han estat vicepresidènts de la SICOT R. San Ricart, J. Trueta i A.S. Palazzi.

A. Fernández Sabaté participà en la edició del llibre del XIè Congrés.

El Congrés de la EFORT a Barcelona de 1997.

Un altre esdeveniment de caràcter internacional va ser la celebració a Barcelona l'abril de 1997 del III Congress of the European Federation of National Associations of Orthopaedics and Traumatology (EFORT), presidit per A. Navarro, en el que participaren més de sis mil metges. Es van presentar 1.165 comunicacions, posters i vídeos.

LA DESCENTRALITZACIÓ

La creació de la Secció de la SCCOT a Girona.

La petita història de la SCCOT de Girona comença l'any 1989. La xarxa d'hospitals públics a Girona estava en ple desenvolupament i certament cada hospital i cada equip de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia feia una mica la guerra pel seu costat. La necessitat de consulta i recolzament que sentien els serveis va fer néixer entre els traumatòlegs de la província l'idea d'iniciar unes sessions cada dos mesos, per tal de comentar els malalts que per la seva evolució complicada més ens preocupaven. Això va cristal·litzar en el decurs d'un sopar a Palamós a la tardor d'aquell any en el que van participar els caps de servei i adjunts dels Hospitals de Palamós, Figueres, Olot i Blanes. Aquestes sessions encara es fan avui, amb la participació de la pràctica totalitat dels hospitals de Girona.

Cinc anys més tard, d'aquell embrió plenament consolidat, va créixer en el grup el convenciment de que havíem d'institucionalitzar les sessions clíniques interhospitalàries i d'altres activitats. Tot plegat ens porta a l'any 1994 en que va iniciar la seva singladura la Secció

de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia integrada a l'Agrupació de Ciències Mèdiques de Girona filial de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears. Els seus presidents fins ara han estat F. J. Peris 1994-98, R. Oller 1999-2003, F. Fonseca 2003-2007.

Des de llavors s'han promogut diverses activitats, però probablement la que més destaca ha estat la de celebrar, des del dia 23 de Gener de l'any 1997, la sessió ordinària de la SCCOT a terres gironines sota la presidència dels M. Marín, H. Ferrer, J. M. Saló, J. Nardo i F. Aramburu.

Finalment fer menció de dues fites importants com van ser els dos Congressos organitzats a Girona. L'11è Congrés l'any 1998 amb col·laboració de tots els hospitals gironins en la seva organització i el 18è Congrés a Lloret de Mar organitzat pels Hospitals comarcal de la selva i Palamós.

Les reunions dels traumatòlegs d'Hospitals Comarcals.

El fet de fer-ne una cita especial a aquest llibre és perquè, tot i no sent una activitat específica de la societat, hi participen una nombrosa part de membres de la SCCOT.

El 1991 a Berga durant la IIIª Jornada de COT, una de les deu que es van realitzar, un grup de caps de servei de COT dels Hospitals Comarcals, J.Mª Saló, F. Aramburu, J. Auleda i J. Valentí, proposen convocar una Iª Jornada dels Serveis de COT dels Hospitals Comarcals de Catalunya com fan altres especialitats.

Els fonaments i objectius eren fer unes reunions científiques i de germanor per fomentar els coneixements i valorar les problemàtiques específiques dels serveis de COT dels Hospitals Comarcals de Catalunya i al mateix temps coneixe'ns i relacionar-nos. S'han realitzat 32 Jornades participant-hi tots els Hospitals d'arreu de Catalunya.

Relacions amb altres societats.

Des de fa molts anys, es van fer contactes amb les Societats properes com la SOTOCV (Sociedad de Traumatología y Ortopedia de la Comunidad Valenciana) i la ABCOT (Asociación Balear de Cirugía Ortopédica y Traumatología). Els contactes foran puntuals, però és a partir del 2003 quan els Presidents de les Societats Valenciana i Catalana assisteixen convidats oficialment en els Congressos respectius.

És en el XIX Congrés quan les tres Societats s'hi troben i des de llavors això ha estat una constant.

5. EPÍLEG

ACTE DEL 75 ANIVERSARI DE LA SCCOT. EXPECTATIVES DE FUTUR.

El 2007 s'han complert els 75 anys de la fundació de la SCCOT que va ser un 27 de març de 1931. Per aquesta raó es va preparar una sessió institucional a la seu de la Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears.

Va presidir la sessió el President de l'Acadèmia, i completaren la taula presidencial, els presidents de la SCCOT i de la SECOT, i el delegat per la presidència del COMB.

A més dels companys que hi assistiren vàrem contar amb la presència d'altres Presidents de Societats de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia de les diferents Autonomies, com la Sociedad Vasco-Navarra, Matritense, Valenciana, Balear i Andaluza.

Aquest autor va fer una breu síntesi del que ha sigut l'evolució de l'associacionisme català dels cirurgians ortopèdics i traumatòlegs des de les nostres arrels als anys 30 fins als nostres dies.

El President de la SECOT, F.J. Játiva, va fer entrega d'una placa commemorativa en nom de la Societat Espanyola.

En un moment en que tot succeeix amb gran rapidesa i data de caducitat, pot semblar desfasat fer reviure esdeveniments erosionats pel transcurs del temps. Des de sempre grups amb interessos comuns han esmerçat esforços per assolir els seus objectius i d'aquí que l'exposició d'una trajectòria adquireix plena vigència al constituir el basament de la nostra Societat, consolidada com una entitat viva i activa, vigilant del present i en ràpida evolució vers un futur molt canviant; és per això que hom no ens podem oblidar dels fils que han ordit la nostra història al llarg de 75 anys. La noblesa d'aquesta visió es la que m'ha conduït a accedir als documents pretenent, més que fer-ne una recopilació exhaustiva, posar les fites que il·lustrin el fons i objectius de cadascun d'ells per tal que aportin informació i alhora signifiquin un acte de justícia per tots els que superant obstacles socials, polítics i econòmics, han estat capaços d'atjar el foc per mantenir-lo viu fins avui.

JUNTES DIRECTIVES:

1931-1936 JUNTA FUNDADORA

President: Joaquín Riba de Sanz
Vicepresident: Ramon San i Ricart
Secretari: Luis Ribó Rius
Vicesecretari: Mariano Soler Terol
Tresorer: Federico Pell Cuffi
Vocals: Emilio Rocos
Herminio Castells.

1950-1955:

President: Ramon San i Ricart
Secretari: Luis Ribó i Rius
Vicesecretari: Marcelo Castells Freixa

1955(13-12-55)-1957

President: José Mª Vilardell i Permanyer
Vicepresident: Antonio Morgadas i Novell
Secretari: Alberto Jornet i Cases
Vicesecretari: Marcelo Castells i Freixa
Vocals: Felipe Bastos i Mora
José Morgadas i Badia

1957(28-11-57)-1959

President: José M. Vilardell i Permanyer

Vicepresident: Angel S. Palazzi i Duarte

Secretari: Alberto Jornet i Cases

Vicesecretari: Joaquin Cabot i Boix

Vocals: Felipe Bastos i Mora

José Morgadas i Badia

1959-1960

President: Angel S. Palazzi i Duarte

Vicepresident: Antoni Morgadas Novell

Secretari: Alberto Jornet i Cases

Vicesecretari: Joaquim Cabot i Boix

Vocals: Felipe Bastos i Mora

Josep Morgadas i Badia

1960-61

President: Angel S. Palazzi i Duarte

Vicepresident: Antoni Morgadas Novell

Secretari: Albert Jornet Cases

Tresorer: Marcel Castells Freixa

Vocals: Felip Bastos Mora

Josep Moragas i Badia

1961-62

President: Àngel Santos Palazzi Duarte

Vicepresident: Vicenç Bosch Olives

Secretari: Albert Jornet Cases

Tresorer: Joaquim Cabot Boix

Vocals: Josep M. Cañadell Carafi

Josep Moragas Badia

1962-63

President: Vicenç Bosch Olives

Vicepresident: Josep M. Cañadell Carafi

Secretari: Pere Rubiés Trías

Tresorer: Joaquim Cabot Boix

Vocals: Lluís Portal Llanedo

Joan J. Madrigal Escudé

1963-64

President: Francesc Jimeno Vidal

Vicepresident: Josep M. Cañadell Carafi

Secretari: Pedro Rubiés Trías

Tresorer: Ferran Collado Herrero

Vocals: Lluís Portal Llanedo

Joan J. Madrigal Escudé

1964-65

President: Francesc Jimeno Vidal

Vicepresident: Albert Jornet Cases

Secretari: Josep M. Figueras Anmella

Tresorer: Fernando Collado Herrero

Vocals: Joan J. Madrigal Escudé

Joaquim Poal Manresa

1965-66

President: Josep M. Cañadell Carafi

Vicepresident: Albert Jornet Cases

Secretari: Josep M. Figueras Anmella

Tresorer: Josep A. Merino Vendrell

Vocals: Joaquim Poal Manresa

Marcel Castells Freixa

1966-67

President: Josep M. Cañadell Carafi

Vicepresident: Josep M. Figueras Anmella

Secretari: Joan L. Escayola Ritter

Vicesecretari: Josep A. Merino Vendrell

Vocals: Marcel Castells Freixa

Constanci Marco Clemente

1967-68

President: Ferran Collado Herrero

Vicepresident: Josep M. Figueras Anmella

Secretari: Joan L. Escayola Ritter

Tresorer: Andreu Blanquet Benedicto

Vocals: Constanci Marco Clemente

Santos Palazzi Coll

1968-69

President: Ferran Collado Herrero

Vicepresident: Joan J. Madrigal Escudé

Secretari: Joan L. Escayola Ritter

Tresorer: Andreu Blanquet Benedicto

Vocals: Santos Palazzi Coll

Xavier Prat Dalfó

1969-70

President: Rafael Esteve Miguel

Vicepresident: Joan J. Madrigal Escudé

Secretari: Joan L. Escayola Ritter

Tresorer: Joan Oller Daurella

Vocals: Xavier Prat Dalfó

Joaquim Xicoy Forgas

1970-71

President: Rafael Esteve Miguel

Vicepresident: Joan Oller Daurella

Secretari: Robert Ramon Soler

Tresorer: Joan Minguella Solà

Vocals: Joaquim Xicoy Forgas
Antoni Peinado Vistuer

1971-72

President: Joan J. Madrigal Escudé
Vicepresident: Joan Oller Daurella
Secretari: Robert Ramón Soler
Tresorer: Jaume Roca Burniol
Vocals: Antoni Peinado Vistuer
Joan R. Fisas Graupera

1972-73

President: Joan J. Madrigal Escudé
Vicepresident: Constanci Marco Clemente

Secretari: Andreu Blanquet Benedicto
Tresorer: Jaume Roca Burniol
Vocals: Joan R. Fisas Graupera
Joaquim Traserra Llaurado

1973-74

President: Josep M. Figueras Anmella
Vicepresident: Constanci Marco Clemente
Secretari: Andreu Blanquet Benedicto
Tresorer: Josep F. Alonso De Ros
Vocals: Joaquim Traserra Llaurado
Roderic Miralles Marrero

1974-75

President: Josep M. Figueras Anmella
Vicepresident: Antoni Otero Sendra
Secretari: Narcís Grau Escrigas
Tresorer: Eduard Basilio Bonet
Vocals: Joaquim Capdevila Torra
Josep M. Basora Martín

1975-76

President: Constanci Marco Clemente
Vicepresident: Narcís Grau Escrigas

Secretari: Antoni Otero Sendra
Tresorer: Vicenç Lavilla Galindo

Vocals: Josep M. Basora Martín
Modest Orduña Serra

1976-77

President: Constanci Marco Clemente
Vicepresident: Alfons Fernández Sabaté
Secretari: Xavier Prat Dalfó
Tresorer: Vicenç Lavilla Galindo
Vocals: Modest Orduña Serra
Francesc Anglès García

1977-78

President: Joaquim Cabot Boix
Vicepresident: Alfons Fernández Sabaté
Secretari: Xavier Prat Dalfó
Tresorer: Josep M. Muñoz Pujol
Vocals: Francesc Anglès García
Joan Minguella Solà

1978-79

President: Joaquim Cabot Boix
Vicepresident: Joan Guitart Roca
Secretari: Jaume Roca Burniol
Tresorer: Josep M. Muñoz Pujol
Vocals: Joan Minguella Solà
Humbert Ferrer Escobar

1979-80

President: Antoni Viladot Pericé
Vicepresident: Joan Guitart Roca
Secretari: Jaume Roca Burniol
Tresorer: Carles Palazzi Coll
Vocals: Humbert Ferrer Escobar
Albert Lluch Homedes

1980-81

President: Antoni Viladot Pericé
Vicepresident: Ramon Viladot Pericé
Secretari: Joan C. González Casanova
Tresorer: Carles Palazzi Coll
Vocals: Albert Lluch Homedes

1981-82

President: Alfons Fernández Sabaté
Vicepresident: Ramon Viladot Pericé
Secretari: Joan C. González Casanova
Tresorer: Mariano Fernández Fairen
Vocals: Ramon Rochera Vilaseca

1982-83

President: Alfons Fernández Sabaté
Vicepresident: Roderic Miralles Marrero
Secretari: Josep Domingo Pech
Tresorer: Mariano Fernández Fairen
Vocals: Ramon Rochera Vilaseca
Ferran Fonseca Mañez

1983-84

President: Joan Guitart Roca
Vicepresident: Roderic Miralles Marrero
Secretari: Josep Domingo Pech
Tresorer: Fernando Collado Fábregas
Vocals: Ferran Fonseca Mañez
Josep M. Saló Orfila

1984-85

President: Joan Guitart Roca
Vicepresident: Jordi Ballester Soleda
Secretari: Fermí Aramburo Hostench
Tresorer: Fernando Collado Fábregas
Vocals: Josep M. Saló Orfila
Ramon Torres Romaña

1985-86

President: Felipe Bastos Mora
Vicepresident: Jordi Ballester Soleda
Secretari: Fermí Aramburo Hostench
Tresorer: Francesc Vilaret Marés
Vocals: Ramon Torres Romaña
Joan Valentí Ardanuy

1986-87

President: Felipe Bastos Mora
Vicepresident: Ramon Rochera Vilaseca
Secretari: Jordi Huguet Boqueras
Tresorer: Francesc Vilaret Marés
Vocals: Joan Valentí Ardanuy
Santiago Cepero Campà

1987-88

President: Antonio Navarro Quilis
Vicepresident: Ramon Rochera Vilaseca
Secretari: Jordi Huguet Boqueras
Tresorer: Carles Dolz Jordi
Vocals: Santiago Cepero Campà

1988-89

President: Antonio Navarro Quilis
Vicepresident: Josep M. Saló Orfila
Secretari: Joan Nardi Vilardaga
Tresorer: Carles Dolz Jordi
Vocals: Joan Faig Garrober

1989-90

President: Joan Minguella Solà
Vicepresident: Josep M. Saló Orfila
Secretari: Joan Nardi Vilardaga
Tresorer: Andreu Combalia Aleu
Vocals: Joan Faig Garrober
Anna Vall Pujol

1990-91

President: Joan Minguella Solà
Vicepresident: José J. Fernández Martínez
Secretari: Ramon Huguet Carol
Tresorer: Andreu Combàlia Aleu
Vocals: Anna Vall Pujol
Xavier Mir Bullo

1991-92

President: Robert Ramón Soler
Vicepresident: José J. Fernández Martínez
Secretari: Ramon Huguet Carol
Tresorer: Rafel Tibau Oliván
Vocals: Xavier Mir Bullo
Francesc X. Gallart Castany

1992-93

President: Robert Ramón Soler
Vicepresident: Jaume Roca Burniol
Secretari: Enric Càceres Palou
Tresorer: Rafel Tibau Oliván
Vocals: Francesc X. Gallart Castany
Josep Martí Valls

1993-94

President: Jaume Roca Burniol
Vicepresident: Manuel Marín Navarro
Secretari: Enric Càceres Palou
Tresorer: Alejandro Yunta Gallo
Vocals: Josep Martí Valls
Joan Valentí Ardanuy

1994-95

President: Jaume Roca Burniol
Vicepresident: Manuel Marín Navarro
Secretari: Xavier Mir Bullo
Tresorer: Alejandro Yunta Gallo
Vocals: Joan Valentí Ardanuy
Albert Gómez Prats

1995-96

President: Manuel Marín Navarro
Vicepresident: Humbert Ferrer Escobar
Secretari: Xavier Mir Bullo
Tresorer: Carles Mestres Cortadelles
Vocals: Albert Gómez Prats
Ramón Sancho Fuertes

1996-97

President: Manuel Marín Navarro
Vicepresident: Humbert Ferrer Escobar
Secretari: Alejandro Yunta Gallo
Tresorer: Carles Mestres Cortadelles
Vocals: Ramon Sancho Fuertes
Joan Ramon Amillo Jiménez

1997-98

President: Humbert Ferrer Escobar
Vicepresident: Ramon Viladot Pericé
Secretari: Alejandro Yunta Gallo
Tresorer: Joan C. Esteve Claramunt
Vocals: Joan Ramon Amillo Jiménez
Ramón Torres Romaña

Paspresident: Manuel Marín Navarro

1998-99

President: Humbert Ferrer Escobar
Vicepresident: Ramon Viladot Pericé
Secretari: Miquel Pons Cabrafiga
Tresorer: Joan C. Esteve Claramunt
Vocals: Ramón Torres Romaña
Victor Leal Serra

Paspresident: Manuel Marín Navarro

1999-00

President: Ramon Viladot Pericé
Vicepresident: Josep M. Saló Orfila
Secretari: Miquel Pons Cabrafiga

Tresorer: Xavier Torres Fuxet

Vocals: Víctor Leal Serra

Josep L. Bada Jaime

Paspresident: Humbert Ferrer Escobar

2000-01

President: Ramon Viladot Pericé

Vicepresident: Josep M. Saló Orfila

Secretari: Joan Valentí Ardanuy

Tresorer: Xavier Torres Fuxet

Vocals: Josep L. Bada Jaime

Joan Girós Torres

Paspresident: Humbert Ferrer Escobar

2001-02

President: Josep M. Saló Orfila

Vicepresident: Joan Nardi Vilardaga

Secretari: Joan Valentí Ardanuy

Tresorer: Alex Vidal Font

Vocals: Joan Girós Torres

Roderic Miralles Marrero

Vocal Residents: Carles Tramunt Monsenet

Paspresident: Ramón Viladot Pericé

2002-03

President: Josep M. Saló Orfila

Vicepresident: Joan Nardi Vilardaga

Secretari: Andreu Combalia Aleu

Tresorer: Alex Vidal Font

Vocals: Roderic Miralles Marrero

Jaume Auleda Galvany

Vocal Residents: Carles Tramunt Monsenet

Paspresident: Ramón Viladot Pericé

2003-04

President: Joan Nardi Vilardaga

Vicepresident: Fermí Aramburo Hostench

Secretari: Andreu Combalia Aleu

Tresorer: Francesc Pallisó Folch

Vocals: Jaume Auleda Galvany

Xavier Martín Oliva

Vocal Residents: Esther Sánchez Maraña

Paspresident: Josep M. Saló Orfila

2004-05

President: Joan Nardi Vilardaga

Vicepresident: Fermí Aramburo Hostench

Secretari: Maria T. Ubierna Garcés

Tresorer: Francesc Pallisó Folch

Vocals: Xavier Martín Oliva

Josep Novell Alsina

Vocal Residents: Esther Sánchez Maraña

Paspresident: Josep M. Saló Orfila

2005-06

President: Fermí Aramburo Hostench

Vicepresident: Enric Càceres Palou

Secretari: Maria T. Ubierna Garcés

Tresorer: Manuel Vancells Garrido

Vocals: Josep Novell Alsina

Manuel Mas Morillas

Vocal Residents: Mònica Salomó Doménech

Paspresident: Joan Nardi Vilardaga

2006-07

President: Fermí Aramburo Hostench

Vicepresident: Enric Càceres Palou

Secretari: Andreu Lladó

Tresorer: Manuel Vancells Garrido

Vocals: Manuel Mas Morillas

Manuel Llusà Pèrez

Vocal Residents: Mònica Salomó Doménech

Paspresident: Joan Nardi Vilardaga

